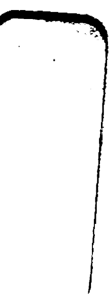
Acta s. Pelagiae syriace

Saint Pelagia (of Antioch), Johann Gildemeister

Pelagia, Saint. Legend.

ACTA S. PELAGIAE

SYRIACE

EDIDIT

IOANNES GILDEMEISTER
PROFESSOR BONNENSIS

BONNAE 1879
APVD ADOLPHVM MARCVM

Ioseph Simonius ASSEMANUS in opere immortali, quod Bibliothecae Orientalis Clementino-Vaticanae nomine inscripsit, I 258, inter scriptores Syros antiquiores Iacobum quendam diaconum recenset, qui Acta S. Pelagiae composuerit. Respexit acta illa, quae latine apud Surium et in AA. SS. ad diem 8 Octobris et in Rosweydii Vitis Patrum Antv. 1615 vel 1628 p. 376 edita sunt. Tacite enim ea sumpsit primitus Syriace conscripta fuisse, unde certum est, eum librum Syriacum neque in terris orientalibus neque Romae unquam vidisse. Perditum igitur haberi debebat, nisi unum eius exemplum inter thesauros Nitrienses in Museum Britannicum invectum esset, quod in codice 14651 (fol. 1^v—23^r) legitur in Cl. WRIGHTII catalogo p. 1101 n. 948 descripto et anno Chr. 850 exarato, cuius imaginem praebet Cl. LAND in Anecd. Syr. I tab. XIV n. 71. 72.

Latina qui legerit non dubitabit, quin Graecum exprimant fontem, qui lucem nondum vidit. Huius ex variis codicibus satis inter se diversis edendi novaque luce illustrandi consilium cum ceperit, Cl. USENERO, collegae coniunctissimo, in votis erat unam duasve libelli Syriaci paginas cognoscere, quibus quid ad iudicium criticum stabiliendum conferre posset intellegeretur. Cuius voti fortuito fere certior factus Cl. GUILELMUS WRIGHT Cantabrigiensis, qui ad id natus videtur, ut omnium animos officiis sibi devincat, non dedignatus est, totum opusculum e codice sua manu descriptum huc mittere, nec melius gratiam ei referre possumus, quam si publico usui destinamus, quae in scriniis recondita paucis fructui forent.

Iam autem apparet, etiam hanc libelli formam non Syriace scriptam, sed e Graeco fonte translatam esse, ita tamen ut Syrus in narratione uberius exornanda operam posuerit. Nec eam, si alias per causas liceret, ad Iacobum diaconum referendam esse clare ostendit studium, quo ille ad taedium usque se rerum testem et auctorem declarat, quo tamen nihil ad prodendam fraudem aptius invenire potuit. Neque de aetate, qua aut res gestae aut Syriaca metaphrasis vel graeca narratio scriptae sint, aliquid memoriae traditum est, ut nihil reliquum sit, nisi ut temporis indicia per libellum sparsa, at satis incerta consideremus.

Qui Pelagiae mentionem faciunt, rem circa annum 449 aut 451 gestam perhibere solent. Primus Theophanes p. 79 P., ex quo pendet Nicephorus XIV, 30, Nonnum vult eum esse, qui annis 449—451. 457—471, Ibae adversarius et his successor, sedem Edessenam tenuit; errori calculum adiecerunt Pagius ad a. 451 et Assemanus l. l. Sed recte iam Tillemontius XII, 665 edit. formae quatern. docuit, in libello de paucis episcopis, qui in ipsa Antiochiae vicinia essent, sermonem fieri, at in concilium, cui metropolita provinciae Edessenae interfuerit, fieri non potuisse quin longe maior episcoporum numerus convocaretur. Etiam aliud nuper accessisse videtur argumentum: in libello Nonnus e monacho Tabennesio statim fit episcopus; secundum Acta synodi Ephesinae a G. HOFFMANNO edita p. 5, 29 Nonnus, Ibae adversarius, quem eundem eius successorem fuisse etsi non certum, veri tamen simillimum est, ad annum 449 usque

diaconus Edessenus fuit. Nec sapientius loco 14^{r} usi Baronius ad a. 451 n. 127 et Tillemontius p. 382 eum episcopum Heliopolitanum fuisse effecerunt. Quid obstat, quominus ascetam, qui meretricem ad asceticam vitam commovisse fingitur, operto ac symbolico nomine appellatum putemus?

Temporis indicium paulo certius in eo inesse forte quispiam dixerit, quod apud Syrum et in codice Graeco Par. 1485 (in Perizoniano est *ἀρχιεπίσκοπος*) praesul Hierosolymitanus simplici episcopi nomine ornatur. Hac enim appellatione usque ad a. 451 usus est, donec in synodo Chalcedonensi ei maior honoris gradus tribueretur, atque accurate etiam a. 449 in Actis Ephesinis apud HOFFMANNUM p. 24, 23 distinguitur (quanquam non in actis Graecis cf. ibid. 2, 31). Sed apparet huius argumenti vim non magni faciendam esse. — Magni monasteriorum circa Hierosolyma sitorum numeri mentio ante saeculum quintum fieri omnino non potuit. Contra eis, quae de baptizatis triginta Arabum milibus 14^{r} narrantur (vides iam tum qui sacris Christianis propagandis studuerunt, in numeris non fuisse difficiles), tempus assignari non potest (haud semel talia referuntur), nec Heliopolitanarum meretricum conversioni. Anno 570 teste Ioanne Ephesio III, 27 tota fere urbs veteribus sacris addicta erat.

Templum Iuliani, quem ineunte saeculo quarto regnantibus Diocletiano et Maximino martyrium subiisse volunt (AA. SS. ad 9 Jan.), Procopius de bello Pers. II 10 tradit extra urbem situm fuisse, id quod etiam hic f. 11^{v} indicatur, nec in Antiochiae vastatione a Chosroe a. 540 deletum fuisse. At a. 570 a Persis concrematum est; cf. in LANDII Anecdotis T. I librum quem Chalifarum nominavit, f. 48^{r}.

Nemo dubitabit, quin Acta eo consilio conscripta sint, ut illustraretur locus, quo in monte oliveti habitasse diceretur Pelagia. Quem sexto saeculo iam studiose cultum esse, duo edocent testimonia, alterum Theodosii, qui c. a. 530 vixit: *Et est illic etiam fabricata ecclesia, iuxta quam est ecclesia, in qua sancta Pelagia requiescit* (de terra sancta c. XIII. Itinera et descriptiones terrae sanctae lat. lingua saec. IV—XI conscripta ed. Tobler. Gen. 1877. 8 I. p. 67), alterum Antonini Martyris (c. a. 570): *Et sursum in monte, ubi dominus ascendit ad patrem, vidimus mirabilia multa et cellulam, ubi clausa fuit vel iacet Pelagia in corpore* (ibid. p. 100). De hodierna eius condicione agunt praeter alios Tobler *Siloahquelle und Oelberg 1852 p. 126—131* et A. SOCIN in Palaestina Baedekeriana p. 229, qui a Francorum saltem temporibus situm mansisse eundem affirmant. Sed cum prope sacrarium, in quo Christus discipulos orationem dominicam docuisse fingitur, ostendatur Pelagiae sedes (cf. e. gr. Tobler l. l. p. 131 et Eliae Farağ Basilii دليل الزوّار على الاماكن المقدسة Hieros. 1865. 16. p. 221. 222), ex ipsis his Actis apparet, iam tum situm fuisse eundem; nam ita describitur tum in Graeco, tum in Syriaco codice f. 20^{r}. Diversa tamen variis temporibus sacrarii forma erat: secundum Acta aediculas sive mandram referebat (*ἡ κέλλα . . . πανταχόθεν περιπέφρακτο*), nunc crypta est.

Certiora erui vix poterunt. Unum addo: sermonis genus in libro Syriaco idem fere est, quod praebet Paradisus Patrum Syriace conversus, cuius antiquissimum quod novimus exemplum anno 530 exaratum est (v. Wrightii Catalogum III, 1072).

ACTA S. PELAGIAE.

Spe in domino nostro Iesu Christo posita praestantium mulierum historias scribere incipimus.

Primo historia victoriarum et morum praestantium, quibus Pelagia illustris meretrix ex Antiochia Syriae orta discipulam se comprobavit.

Iacobus diaconus peccator credentibus et spiritalibus in domino salutem. Quomodo Pelagia discipula facta sit, vobis, sancti patres et fratres mei, scribere volo sperans vos, si audieritis et didiceritis, magnam utilitatem percepturos et deum dominum misericordem laudaturos esse, qui neminem interire, sed omnes peccatores salvos fieri et ad cognitionem veritatis converti vult (*1 Tim.* 2, 4).

Summa huius historiae ita se habet. Episcopus Antiochiae urbis Syriae opus habuit propter negotium ecclesiasticum utpote qui necessarii essent, episcopos collegas convocare; ita iussi ad urbem congregati sunt octo episcopi, quorum nomina scribere non opus est praeter unius, qui sanctus Nonnus episcopus nominabatur et in urbe sua me Iacobum peccatorem habebat diaconum. Is illustris erat | moribus, vir praestans perfectus; disciplina eius Aegyptia fuit, 2r
ad celebre monasterium sodalitatis frequentis, quae Tabennesion vocatur et in Thebaide locum habet, referenda. Hic igitur illustris homo propter mores puros et perfectos, deo qui eum elegerat volente, episcopatus gradu dignus habitus est. Venerat et ipse sanctus Nonnus episcopus in urbem Antiochiam cum septem episcopis collegis, me quoque Iacobo pusillo eius diacono comite. Postquam salutatione archiepiscopi urbis Antiochiae functi sumus, huius iussu in hospitium templi, in quo illustris martyris Iuliani ossa collocata sunt, devertimus ibique cum reliquis episcopis habitavimus.

Propter varia negotia mora aliqua accidit. Quodam autem die omnes episcopi e cellis suis descenderant et congressi ad exteriorem illustris Iuliani martyris templi portam consederunt et de variis negotiis inter se collocuti sunt. Tunc | septem illi episcopi sanctum Nonnum epi- 2v
scopum meum rogarunt, ut sedentibus sibi verbum divinum exponeret seque doctrina sua sapiente adiuvaret; eum enim per spiritum sanctum loqui et omnibus, qui eum audiebant, doctrina sua divina utilitatem afferre sciebant. Is igitur dei amantissimus sanctus Nonnus episcopus coram collegis praestanter locutus erat eiusque sermone gavisi et doctrina in admirationem coniecti sunt. Ipso hoc tempore, quo sedebant, me Iacobo eius diacono in eius honorem iuxta stante, subito accidit, ut meretrix quaedam dives ad latus nostrum praeteriret mimadum princeps, cuius historiam scribendam et omnibus verum amantibus et deum diligentibus declarandam ego Iacobus pusillus suscepi.

Ea igitur meretrix nobis apparuit, praeclare equo tolutario tintinnabulis instructo et ornato vecta, praecedente magna servorum turba, ornata ornamentis aureis, margaritis, anulis, lapidibus pretiosis et magnificis pretiosisque vestibus splendida, in manibus pedibusque armillas, compedes, periscelides margaritis omne genus ornatas gestans; totum denique collum | catenulis 3r
et gemmularum lineis et margaritis ornatum erat. Eius pulchritudo spectatores admiratione affecit, ut eam appeterent ad eamque raperentur. Ostentatione magna pueri puellaeque ei ad-

haeserunt eiusque pedibus lascivis iuncti erant, et ipsi zonariis aureis ex umero demissis ornati. Ante eam currebant, et alii a tergo eam magna cum iactantia deduxerunt, ita ut spectantem quemque pulchritudo et ornamenta ad ipsam eiusque figuram amplius contemplandam allicerent. Cum meretrix haec transiret, aromatum eius et unguentorum odor potens nos omnesque astantes tetigit; episcopos autem, qui sedebant, stupidos tenuerant illa eiusque vestimenta, stipatio, amplitudo et quod capite non velato transiret et sine pudore cum protervia et superbia magna virili modo super umeros (*deest obiectum*; *in Graecis est* θέριστρον velamen) sibi iniceret. Nec multum habitus eius a virili differebat, nisi quod ornamentis uteretur et splendor corporis nivem aequaret. Quid plura? aspectus eius omnes ad eam amandam incitabat.

Quam videntes sancti illi episcopi utpote a magno peccato ab ea faciem averterunt, at
3v sanctus Nonnus episcopus | eam in cogitatione sua attente non sine magno stupore contemplatus erat et postquam transiit, facie demissa capite in genua inniso plurimum ploravit, ut vel totus sinus lacrimis repleretur, vehementer eius causa suspirans et lugens. Loqui coepit et episcopis collegis dixit: Revera, patres, nonne meretricis, quae nos praeteriit, pulchritudinem admirati estis? ei vero siluerunt neque verbum responderunt. Sanctus autem Nonnus suspirare perrexit, pectus planxit et magno dolore lacrimatus est, ita ut lacrimis vestimentum inficeret, quae tunica cilicina erat; nam ita consuevit tunica cilicina corpus tegere eamque, ne conspiceretur, extrinsecus tenuiore (? *nomen vestimenti exspectares*) lanea operire; per totam enim vitam duris gravibusque vitae asceticae moribus usus est. Post multum fletum episcopis collegis dixit: Rogo
4r vos fratres, ut mihi dicatis: nonne cogitantibus vobis placet | meretricis illius quae praeteriit pulchritudo deque ea doletis? Ego pulchritudinem eius admodum admiratus sum et de ea doleo, quae spectanti cuique laqueus et tendiculae interitus facta est, et pro imbecillitate mea deum deprecor et imploro, ut eam ad veram vitam reducat et puram coram timendo maiestatis suae throno sistat; nam hucusque huius vita ad laqueum et offendiculum hominibus per inania ornamenta multis perniciosa ponendum in mundo perducta est. Puto enim eam multas horas in cubiculo corpore fucando, abluendo, exornando consumpsisse ac deinde magna cum diligentia se ipsam, ne squalor ullus neve ingratum quid appareret, in speculo intuitam esse, ut amatores, qui hodie sunt neque cras sunt, corrumperet et alliceret. In hac meretrice nos ipsos contemnere debemus, quia nobis in caelo thalamum, qui dirui nequeat, in loco, qui in aeternum maneat, et sponsum, qui neque moriatur neque intereat, esse credimus, et haereditatem in caelo,
4v quam totus mundus non aequet | et beatitudinem, cuius quies et delectatio describi non possit, et aromata, quorum odor nunquam desinat. Oculus enim non vidit nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quod praeparavit deus his qui illum diligunt (*1. Cor. 2, 9*). Et quid multa addam? Magna supra in altissimis promissa nobis sunt penes dominum nostrum occultum et invisibilem, cui decet nos pulchros exhibere — nec pulchri fuimus, cui decet nos corpora et animos ornare — nec nos ornamus, nec personam nostram illuvie peccatorum abluere et a maculis pravis purgare laboramus, neque solliciti sumus, ut animum bonis moribus ornemus, ut Christus in nobis habitare desideret. Quanto igitur pudore affici debemus, quod ne huius quidem meretricis, quam transire vidimus, instar laboramus, ut in nobis ipsis deo nos exhibeamus pulchros, uti haec laborat, ut hominibus pulchra videatur, quos lasciva sua pulchritudine ad interitum rapiat. Revera, fratres mei, maximus me stupor invadit et de me ipso miror, quod super pul-

chritudinem et ornatum huius mulieris nos decet domino nostro in omni re pulchros nos exhibere; fortasse etiam decebat nos, lascivae huius discipulos fieri.

Postquam haec dei amantissimus Nonnus episcopus locutus est, dei amantissimi episcopi 5r collegae eius propter verba eius dolore et sapientia plena dolentes suspiraverunt et rem graviter et moleste ferentes omnes surrexerunt et in hospitium suum ascenderunt. Me autem Iacobum diaconum suum sanctus Nonnus episcopus secum duxit et ascendimus et ipsi hospitium. Simulatque ascendimus, in terram, in qua saccus expansus erat, procubuit, manibus os pulsavit et inter lacrimas: deus domine, inquit, propitius esto mihi peccatori (*Luc. 18, 13*) non digno, qui coram te stem, quia animus meus nequaquam tibi placere potest. Unius enim diei ornatus, quo meretrix illa a me visa instructa est, omnem annorum vitae meae pulchritudinem superavit; iam autem quo vultu te, mi deus, aspecturus, quibus verbis coram te, domine, me purgaturus sim nescio et quas obtenturus causas, nam arcana mea omnia tibi patent. Vae mihi peccatori, qui limen templi tui sancti ingressus et coram altari tuo glorioso apparens, animi qualem tu postulas pulchritudinem tibi non exhibeo neque secundum tuam voluntatem ornatus coram te tremendo et potentissimo sto, et quamquam debilitas mea | digna non est, me dignatus es tibi servum 5v familiarem esse. Rogo te, domine mi, ne me ab altari tuo coelesti separes, neve meretricis huius ornatus coram throni tui augusti et excelsi tribunali tremendo me condemnet, quia haec, quae pulvis et cinis est, multam curam adhibuit, ut satanae placeret, ego autem tibi vivo et immortali placere neglexi; quia animum meum languori dedi et ideo per neglegentiam meam ornamento praeceptorum tuorum exutus sum. Meretrix haec hominibus lascivis se placituram pollicita est stetitque promissis se in eorum gratiam ornando; ego autem tibi, deus misericors, me placiturum pollicitus sum et spopondi, fidemque fefelli. Ecce ornamentis spiritalibus in terra exutus sum et in caelo, ideo mihi non est spes salutis ex operibus meis, sed debilis meus animus ad tuam, domine, misericordiam et spem suspicit, nam copia misericordiae tuae spero ut vivam (σωθῆναι). Ego peccator rogo te, domine: fave mihi, elige me ad deitatis tuae praedicationem; tu enim is es, qui me ornamento tuo caelesti sempiterno ornasti. Imploro te, ut etiam hanc | perditam ad te voces, quae et ipsa non segnis est ad inveniendos peccatores nec ab an- 6r quirendis perditis desistit. Muta eam ad voluntatem tuam, sicut aquam ut fieret vinum dulce et iucundum mutare voluisti.

Haec locutus est Nonnus dei amantissimus, inter fletum contritus et deum praedicans totumque illum diem precando peregit, abstinentia et precibus usus; dies autem ille sabbatum erat. Postera autem die eaque sancta dominica, postquam de nocte sacris operati sumus, sanctus Nonnus me Iacobum diaconum suum vocavit et mihi dixit: Fili mi, hac nocte visum vidi eoque considerando perquam sollicitus sum; cetera autem prospiciet deus utpote cui quod prodest placet. Vidi hodie in somnio, quasi ad cornua altaris starem et ecce columba nigra squalore sordida super me volavit nec sordium eius foetoris odorem ferre potui. Columba autem, quam vidi, super me volabat, quoad precatio audientium finem habuit, et cum diaconus proclamasset: egredimini audientes, in somnio | columbam vidi avolare nec confestim iuxta me inveniri. Et vidi post 6v precationem fidelium sacrificium offerri et coetum dimitti temploque egressus sum. Tum columbam, quae avolaverat, ad me venire vidi, multis sordibus ut antea inquinatam. Ego autem extensis manibus eam prehendi et actutum in labrum aquae, quod in atrio ecclesiae erat, conieci et

coniectam vidi in somnio meo omnes sordes in aqua amisisse easque ablutas esse, etiam odorem
foetoris decessisse. Vidi columbam hac ex aqua surgere, statim evolare et ad superiora ascendere,
quoad ex oculis meis ablata nec amplius visa est. Hoc visum, mi fili, in somnio meo conspexi
et valde de eo sollicitus sum; spero fore ut deo volente vero respondeat eius interpretatio.

Haec sanctus Nonnus episcopus ad me Iacobum diaconum suum locutus surrexit et me
7r secum duxit; cum reliquis septem episcopis, qui nobiscum erant, | ad maximam ecclesiam abi-
imus et una ad archiepiscopum urbis Antiochiae hac sancta die dominica salutandum accessimus.
Cum presbyteris tempus esset usu recepto in thronum ecclesiae intrandi et archiepiscopus etiam
illis octo episcopis ut in interius ecclesia spatium (ναός) ad sacrum munus subeundum intrarent
permitteret, ingressi in suggestu (βῆμα) sederunt, eo usi honore, qui pro suo cuique solio con-
veniebat. Sacra liturgia ad finem perducta et libris sanctoque evangelio lectis, tempus advenit
orationis, quae librorum sacrorum lectionem excipit. Omnes audire et videre exspectarunt,
quisnam orationem habiturus esset. Tum placuit archiepiscopo sanctum evangelium per archi-
diaconum suum sancto Nonno episcopo mittere et tradere eique ut orationem haberet permittere.
Surrexit sanctus Nonnus episcopus et ore aperto verbum dei laudabiliter pronuntiare coepit, a
sancto spiritu incensus nec solemnibus ornatisque verbis, qualia per sapientiam humanam fiunt
7v — non enim in disciplina profana versatus erat | —, sed e dono spiritus sancti, cuius erat ple-
nus, sermonem habuit. Grandia et perfecta locutus est et docuit et per verborum suorum sapien-
tiam perspicue proposuit, toti populo per verba magnae suae doctrinae dolorem et animi poeniten-
tiam induit. Nam de iudicio improbis instante et de optima spe iustis reservata locutus est et
totus qui audiebat populus magnopere flevit, ita ut multis lacrimis ecclesiae solum madefieret.
Dei moderatione et misericordia felix impulsus in meretricis illius quam diximus mentem incidit
eiusque cogitationes eam vehementer moverunt, ut eo die praeter consuetudinem ecclesiam adiret.
Cum omnibus mulieribus et ipsa venerat et ecclesiam ingressa sacris libris aures praebuerat et
ut etiam sermonem audiret remanserat. Oratione et institutione sancti Nonni episcopi dei aman-
tissimi audita, dolore et poenitentia valde commota continuo gemitu et vehementibus suspiriis
8r multas lacrimas effudit; | omnium peccatorum suorum memor de scortatu suo alte vociferata
est, ut toti coetui dolor eius innotesceret; omnes autem eam celeberrimam urbis mimadem esse
sciebant. Alta vociferatione clamavit se vere peccatricem confessa, et in mente sua discipula
facta est doctrinae sancti Nonni episcopi dei amantissimi; cum antea peccata sua omnino non
curavisset, subito resipiscere coeperat eiusque, quae ecclesiam adire nunquam consuevit, mens
repente ad timorem dei et ad divina verba, quae ex ore sancti Nonni episcopi excepit, precando
repetenda mutata erat. Et postquam multum flevit et doluit et paenitentia commota est et sermo
sancti Nonni eam ad salutem rapuit, tempus iam adfuit, quo sacrificium offertur. Cum audien-
tibus propter sacra mysteria egressa duos e domesticis suis vocavit, quibus praecepit: remanete
hic usque dum coetus dimittitur, et Christi discipulum sanctum Nonnum episcopum, cuius ser-
8v monem audivimus, egressum | sequimini et sedulo discite ubi habitet, ut me certiorem faciatis.
Sacrificio oblato et coetu dimisso exivimus, ut hospitium nostrum peteremus; servi autem mere-
tricis, ut iussi erant, nos secuti sunt, donec cognoverunt, ubi hospitium nostrum esset. Statim
reversi dominae nuntiarunt, ubi versaremur. Quae de re certior facta laetata est et precata, ut
conspectu et institutione sancti Nonni dei amantissimi digna fieret. Ex eius enim animo super-

bia illa prior abierat et in paenitentia constabat, ob poenam, quam in illo mundo ex dei iusti-
tia peccatoribus instare audierat, sollicita et anxia et valde in animo suo timebat et multum
coram deo gemens flebat.

Dolore et paenitentia acta Pelagia in diptycho verba doloris et maestitiae plena aliaque
pro salute sua deprecatoria scripserat, quae per servos sancto episcopo misit. Erant autem
haec. ʻSancto Nonno episcopo peccatrix satanae discipula | Pelagia salutem multam. Ad pedes 9r
tuos sanctos, domine, provolvor, nam deum tuum, quem toto corde, domine, amas, cognovi maie-
statem suam inclinasse et de caelo in terram descendisse idque, domine, non propter iustos,
sed ut in misericordia sua peccatores servaret. Ita enim edocta sum, Christianos dicere, illum
quem in caelo cherubi et seraphi aspicere non audeant, qui amor eius fuerit, cum publicanis et
peccatoribus accubuisse et edisse et bibisse, cum in terra appareret, et corpore humano usum
inter eos versatum esse — sicut etiam tu, sancte, scis, quamquam corporis oculis eum non
vidisti — eo tempore quo ad fontem aquae cum Samaritide collocutus est et cum Canaanitide,
quae post tergum eius clamavit, et cum afflicta (*Mr. 5, 25 cf. v. 29. 34 Simpl.*), cui valetudi-
nem reddidit, et cum Maria et Martha, quarum fratrem a morte excitavit. Haec omnia eum
a Christianis audivi fecisse, et iam, domine, si huius dei, qui haec fecit, tu discipulus es, a
me noli recedere nec me repudiare, quae peto, ut tibi in conspectum veniam et coram facie tua
me sistam, ut fortasse per te server et per me peccatricem tibi gloriandum sit, | si salubris tuae 9v
doctrinae discipula fiam.ʼ

Sanctus Nonnus episcopus meretrici eis, quae sibi scripserat, respondentia rescripsit
haec: ʻQuaecunque es, deo manifesta es; te et voluntatem et ingenium et cogitata tua qui co-
gnoscit et indagat, is est. Hoc autem tibi dico: noli me exiguum et infirmum tentare, nam ego
homo peccator sum nec iustus. Si autem me videre cupis, en, cum septem sanctis episcopis me
videbis. Nam solus te videre non possum, ne simplices offendant neve imbecilli scandalizentur.ʼ

Meretrix postquam has litteras accepit, statim surrexit et festinanter ad templum glo-
riosi martyris Iuliani accessit; simulac venit, nobis adventum suum nuntiavit. Vir autem dei
amantissimus sanctus Nonnus episcopus, antequam meretrix accederet, episcopos collegas convo-
cavit et iuxta se collocavit. Tum demum eam accedere et apparere iussit. Postquam accedens
eos conspexit, debitam eis venerationem exhibuit, | postremo autem se ipsam in terram coniecit 10r
et dum dolore plena pedes sancti Nonni prehendit, flere et gemere incepit, ut sancti pedes la-
crimis meretricis maderent et ipsi illuvies pedum eius infricaretur per fidem (*vocabulum ex errore
aliquo hic insertum videtur*); tum coram eo multum volutata pulvere a terra sumpto caput con-
spergebat. Cum gemitu supplicans alta voce clamavit eique dixit: rogo te, miserere mei pecca-
tricis, ego meretrix sum, lapis impudicus, in quo multi offenderunt et perierunt, ego sum pravus
satanae laqueus, quem posuit et quo multos ad perniciem cepit, ego accipiter sum rapax, per
quem pulli aquilae caelestis capti sunt, ego sum lupa fraudulenta, quae perfectos agnos et oves
insidiis corrupit et perdidit, ego profunda sum luti fovea, in qua multi inquinati et spurcati
sunt, qui puri erant et quos corrupi. Miserere mei, domine mi pure et sancte; imploro te, ut
Christo duci tuo similis fias, qui faciem a peccatoribus non avertit, sed eorum benigniter mise-
ritus est | et super me comitatem tuam effunde, sicut ille, ne in delictis meis peream et in 10v
peccatis meis inteream. Ego vermis exitii sum et multa corpora arrosi, quae incorrupta erant.

Hodie fac me Christianam, quae mare peccatorum sum; me admitte, domine mi, et sanctam
redde pura tua doctrina, quae abyssus sum malitiarum; delicta et peccata mea hodie aufer a
me tuisque precibus eice e me per expiantem baptismi dei tui ablutionem. Surge domine, peto abs
te, ut nomen sanctae trinitatis super me invoces et me ad remissionem peccatorum baptizes.
Surge, domine, exue me sordidis scortatus vestibus et indue me tegumentis puris, splendidis
illis novarum epularum, ad quas accedo, vestibus.

Omnes episcopi et presbyteri, qui nobiscum erant, omnesque apud nos praesentes multas
lacrimas profuderunt, cum dolorem et fidem huius meretricis viderent. Sanctus Nonnus episco-
pus vix ei persuaserat, ut a pedibus suis surgeret, et iam respondit et dixit: filia mea, cano-
nes ecclesiastici poscunt, ut meretricem non sine sponsoribus baptizemus, ne forte eisdem suis
11r facinoribus implicata reperiatur. Meretrix autem simul hanc vocem audivit, | iterum in solum
coniecta pedes dei amantissimi sancti Nonni prehendit et flens ita vociferata est: Tibi de me
ratio deo reddenda erit, si nunc me baptizare recusas; a te deus animam meam poscet et in
te mala a me perpetranda transscribet, si me nunc baptizare detrectas. Sceleris et improbita-
tis morum meorum particeps eris, nisi me statim baptizas et a male factis abalienas. Altari
tuo sancto alienus eris, nam deo tuo renuntias, nisi hodie me sponsam Christi reddis, curans ut
per baptismum vitae renascar et ad deum tuum me deducens, qui ipse se tibi hodie sponsorem
meum exhibet, me non redituram esse ad foveam luti, ex qua ad vitam aeternam me tollis.
Domine, de me timere noli; surge, admitte me peccatricem instar domini tui, qui peccatores
admisit.

Episcopi et omnes, qui cum eis erant, deum misericordem laudavere, cum huius mere-
11v tricis et peccatricis | mentem dei amore accensam et inflammatam viderent. Sanctus autem
Nonnus episcopus me Iacobum diaconum suum arcessitum misit et urbem intrare et omnia quae
evenerint archiepiscopo nuntiare iussit, ut ipse ea, quae de meretrice fieri vellet, permitteret, et
mihi enixe iniunxit, ut etiam diaconissam aliquam ad nos mitteret archiepiscopus, si mihi
veniam daret, ut meretricem baptizemus. Accedens igitur Iacobus exiguus ad archiepiscopum
ea nuntiavi, quae dei amantissimus Nonnus episcopus meus iusserat, eumque discipulatus
meretricis certiorem feci et coram eo omnem eius dolorem et confessionem narravi et cuncta eius
verba repetii nec omisi quicquam. Archiepiscopus autem valde laetatus mihi dixit: Vade, dic
fratri nostro sancto Nonno episcopo: pater beate et doctor sapiens, magnopere de eis, quae mihi
misisti, gavisus sum et in mente mea intellexi, tibi reservatam fuisse hanc miram et magnam
12r rem, quae per te perficeretur. | Scio enim te quasi os esse dei, qui dixit: si educis pretiosum e
vili (*sive* lascivo. *Jerem. 15, 19*; *verba Simplicis sunt*), quasi os meum eris. Sed iam certum tibi
sit voluntati mei satisfieri et tibi persequendum esse, quod moliaris, ad Christi animum explen-
dum, ad totam ecclesiam recreandam, ad vitam meretricis redimendam. Eam igitur confessionis
ore factae ergo baptiza; en rem audivimus et sapienti et laetabili tuae agendi rationi assentimur.
Aptum enim est, ut sicuti tu docuisti, tu etiam baptizes. Solum hoc spectandum est, ut lasciva
castitati, peccatrix integritati reddatur et deus glorificetur.

Tum misit, qui Romanam diaconissam, diaconissarum primariam, e domo eius arcesse-
ret, eamque mecum ire et sancto Nonno episcopo in omnibus quae facere praeciperet oboedire
iussit. Ego autem et Romana diaconissa ad patrem nostrum sanctum Nonnum venimus et mere-

ܘܐܦ ܐܠܐ: ܒܠܒܘܗܝ ܟܢ̈ܫܐ ܠܗ. ܘܡܥܡܝܢ ܒܐܦ̈ܝ ܠܝ ܐܝܟ ܡܨܥܬܐ ܘܟܡܐ .. ܡܢܝ ܠܝ ܫܡܥܢܐ. ܘܐܬܪܗ ܠܐܬܪܐ ܢܩܠ. ܟܕ ܗܘܘ ܕܝܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܡܢ ܟܠ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܠܐ ܐܫܟܚܘ ܗܘܘ. ܘܡܠܟܐ ܗܘ ܕܡܫܡܫ ܠܐܦ̈ܝܣܩܘܦܐ ܩܪܝܒܐ ܕܐܡܪ ‖ ܕܟܕ ܩܪܒ ܕܢܛܐ ܘܠܐ ܢܛܠ. ܘܢܦܩܘܢ ܘܠܐ ܢܫܒܩ. ܘܡܬܚܙܐ ܐܝܬܘܗܝ ܠܟܠܗ ܥܠܘܗܝ ܗܘܐ 22v ܠܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ܀ ܗܘܝܘ ܥܠܘܗܝ ܟܪܝܐ ܕܓܒܪܐ ܘܒܬܪ. ܢܦܩ ܩܕܡܝܗ ܘܩܛܠܐ ܠܡܬܗܦܟܘ ܗܘܬ. ܘܢܦܩܘܗܝ ܩܕܡܝܗ ܠܗ ܠܥܠܡܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܐܝܟ ܕܠܐܣܛܪܛܝܓܐ ܘܠܡܠܟܐ. ܟܕ ܢܦܩ ܘܡܢܝܚ ܠܗ ܠܟܢܘܫܝܐ ܩܪܝܒܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܥܕܬܐ. ܘܗܘܝܐ ܒܐܦ̈ܝ ܐܢܫܐ ܡܪܘܡܐ ܡܫܝܚܐ. ܒܥܘܬܐ ܘܡܪܕܘܬܐ ܒܝ ܦܩܘܕܝ ܠܐܬܪܐ܀ ܘܡܫܒܚܐ ܠܗ ܗܘ ܕܐܡܪܐ ܒܐܦ̈ܝܣܩܘܦܐ. ܕܒܥܘ ܢܦܘܩܘܢ ܩܕܡ ܟܢ̈ܫܐ: ܕܢܣܒ ܩܪ̈ܒܢܐ ܒܬܪ ܘܢܦܩܘܢ ܠܐܦܝܣܩܘܦ ܕܩܫܝܫܐ܀

ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܡܫܝܚܐ ܒܡܠܟܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܘ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܪܐ. ܐܝܟ ܡܫܡܫ ܢܦܫܐ ܘܡܫܡܫܢܐ. ܟܠܗ ܗܘ ܕܐܢܫܘܗܝ ܗܘܬ ܐܣܝܐ ܡܢ ܩܪܝܒ. ܘܡܢ ܒܠܒܘܗܝ ܗܘܬ ܩܛܝܠ ܦܓܪܐ. ܘܗܠܝܢ ܩܠܝܠܐ ܡܟܠܝܢ ܟܠ ܡܫܡܠܝܐ ܘܡܢ ܩܪܝܒ. ܦܓܪܐ ܕܝܢ ܕܡܢ ܒܠܒܘܗܝ. ܢܛܠ ܕܝܢ ܕܫܡܥܗ ܢܦܠ ܠܝ ܡܢܝ ܕܢܫܒܘܩ ܡܠܬܐ ܒܗ ܕܢܛܐ. ܒܐܬܪܐ ܗܘ ܕܟܠܗ ܗܘܐ ܦܘܪܫܢܐ. ܒܐܘܪܚܐ. ܘܡܬܬܪܐ ܠܟܢܘܫܝܐ ‖ ܘܡܢ ܦܓܪܐ ܢܫܡܐ ܕܐܬܐ ܘܐܬܚܙܝ. ܘܡܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠ ܕܐܝܬܘܗܝ 23r ܘܡܠܟܐ ܕܦܓܪܐ ܗܠܝܢ. ܫܡܥܢܐ ܘܐܬܪܘܬܐ ܘܐܢܫܐ ܢܫܝܢ. ܠܐܬܐ ܘܡܦܪܐ ܘܡܪܘܡܐ ܕܩܘܫܬܐ. ܗܘܐ ܘܡܫܡܠܝܢ ܘܫܠܡ ܠܟܠܗܝܢ. ܐܡܝܢ܀ ܫܠܡܬ܀

P. 1, 3 cod. ܫܠܡܘܢ | 1, 17 cod. ܕܢܛܠܐ | 2, 13 cod. ܠܟܕܒܐ | 2, 31 cod. ܐܬܚܙܝ | 3, 18 cod. ܦܘܪܦܘܪܐ contra Graecum | 5, 32 f. l. ܕܒܣܪܗ | 6, 1 cod. ܡܫܠܡܢܘܬܐ | 6, 33 cod. ܐܬܦܠܛ | 7, 2 cod. ܗܠܝܢ | 7, 12 cod. ܫܠܝܛܐ Gr. *ἐργαστήριον* et ܡܪܒܥܐ | 8, 23 cod. ܦܠܚܘܬܐ | 8, 24 cod. ܐܬܝ | 9, 14 cod. ܡܫܟܚܐ | 9, 24 librarius verba ܐܬܡܠܟ et ܡܢ ܗܠܝܢ transponenda censet | 9, 29 cod. ܐܬܦܫܛ | 10, 2 cod. ܐܢܫ | 10, 32 cod. ܕܫܠܝ sine ܕ | 11, 10 ܕܟܠܐ in cod. bis scriptum est. | 11, 13 cod. ܠܗ ܐܬܪ | 11, 19 cod. ܡܫܠܠ | 11, 31 cod. ܡܕܡܘ

ܫܠܡܘܢ ܐܬܟܠܠ 7, 27. 8, 6 — ܐܬܦܫܫܛܘܢ 1, 18 — ܐܬܩܛܠܐ ܒܗ 7, 32 — ܒܕܝܣܛܐ *βαδιστής* 1. 25 — ܠܡܠܬܐ 2, 7 — ܟܕܪܬ 2, 6. 10, 14. 11, 13 — ܪܗܛ 11, 13 — ܡܫܚ 1, 25 — ܪܢܐ amiculum in umeris gestatum 2, 2 — ܩܠܐ ܡܫܬܡܥܢܐ *πανηγυρικά?* 4, 13 — ܫܦܝܪܬܐ 10, 6 — ܐܬܟܠܗ ܫܘܪܗ 2, 21 — ܐܬܪܐ ܐܬܪ 9, 23. 26 — ܟܫܪ 7, 26 — ܒܝܬܐܦܝܣܩܘܦܐ sedes episcopalis? 4, 8 — ܠܐܝܪܘܣ *λῆρος* 7, 27 — ܡܫܩܠܘ 4, 23, pl. ܡܫ̈ܩܠܘ 1, 23 — ܡܫܚ 6, 25. Lagarde Anal. 25, 23. 23, 11 — ܡܢ ܣܘܒܣܠܝܘܢ 8, 10 — ܣܘܒܣܠܠܐ *σουβσέλλιον* 11, 32 — ܠܡܫܡܠܘ ܫܡܫ 11, 4 — ܐܬܦܠܛ 11, 7 — ܡܫܠܘ Aph. Gr. *ὀφθῆναι* 5, 13 — ܐܬܡܫܠܘ 6, 4 — ܡܫܡܫ ܦܘܠܘ 7, 27 — ܡܛܪܐ *μετὰ κηρῶν* 12, 4 — ܐܪܝܐ 2, 27 — ܦܢܛܣܝܐ *φαντασία* 1, 25 — ܗܦܘܟܝܐ dioecesis? 11, 14 — ܦܢܐ cum ܒ 4, 25. 5, 24. 6, 25. 8, 30 — ܠܒܐ 1, 28 Ephr. II 379c — ܠܪܒܘܢ ܕܪܒܐ 4, 6; nisi forte addendum est Ribbûi.

ܠܡܠܟܘܬܗ. ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܗܘܐ ܠܗ ܡܛܝܒ ܡܥܢܝܢ ܘܣܓܝܐܬܐ܀ ܦܪܫ ܕܝܢ ܠܟܠ ܡܠܟܘܬܗ. ܘܫܠܡ ܕܐܦܠܐ ܠܟܠ ܠܗ.
ܡܢ ܐܠܦܘܣܗ ܦܩܝܕ. ܫܠܡ ܒܡܠܐ ܚܕܐ ܕܒܥܘܬܐ. ܒܝܕ ܐܝܟܢܐ ܕܡܫܝܚ. ܡܢ ܢܦܫܗ ܦܫܝܛ ܠܗ ܦܠܛܘܬܐ
ܠܡܕܝܢܬܗ ܕܐܬܘܪ. ‖ ܡܢ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܕܒܐܬܪܐ ܕܥܒܪܝܐ ܡܥܪܒܐ. ܘܡܫܕܪ ܥܠܝܗ ܡܫܡܫܢܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܚܪܬܐ. ܡܢ ܠܟܠܗ 20v
ܐܝܟ ܕܡܫܡܫܢܐ ܠܟܠܗ ܡܢ ܠܘܬܗ. ܘܦܛܝܪ ܦܫܝܛ ܗܘܐ ܠܡܫܡܫܢܐ ܚܝܠܬܐ. ܡܛܠ ܕܗܘ ܒܢܦܫܗ ܕܐܬܐ
ܚܝܠܬܐ. ܡܢ ܗܘ ܡܢ ܠܘܬܗ. ܘܐܦ ܡܢ ܠܟܠ. ܐܦ ܕܝܢ ܠܐ ܐܫܬܘܕܥܘܗ. ܡܛܠ ܕܠܗ ܗܘܐ ܠܘܬܗ ܗܘ ܫܐܠ ܦܠܛܘܬܐ
ܕܢܐܚܐ ܗܘܝܗ. ܘܡܦܪܢܘܬܗ ܗܘ ܕܐܬܡܫܬܐ ܗܘܐ. ܢܦܫܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܘܡܬܚܫܒܐ ܕܦܪܘܫܘܬܗ ܗܘ ܢܡܘܣܐ ܕܢܚܐ
ܗܘܝܗ ܐܫܬܐܠ ܗܘܐ ܠܗ. ܘܡܬܚܫܒ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ. ܣܓܝܐܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܒܟܠܝܘܡ ܗܘܐ. ܡܢ ܟܢܘܫܐ ܡܫܝܚܝܐ ܦܠܛܐ.
ܡܫܬܡܐ ܕܡܫܝܚܘܬܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܡܠܬܗ ܗܘܐ ܒܡܫܡܫܢܐ ܒܟܠܗܘܢ ܕܠܐ ܒܫܡܝܐ. ܡܢ ܢܒܝܐ ܦܠܛܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ.
ܒܡܫܡ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܘܬܗ. ܐܝܟ ܡܫܡ ܡܫܚܐ ܗܘܐ ܕܢܨܚܘܢ ܘܐܘܫܥܝܢ. ܡܢ ܒܥܘܬܐ ܦܪܝܫܐ ܕܡܫܝܚܐ܀ ܐܘܟܝܬ ܕܝܢ
ܒܠܘܬܗ ܗܘܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܐܘܪܫܠܡ. ܘܠܗ ܐܝܟ ܕܦܫܛ ܗܘܐ ܒܠܘܬܗ ܡܢܗ ܐܢܫ. ܗܘܐ ‖ ܕܐܬܐ 21r
ܐܠܐ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܒܠܘܬܗ ܡܢܗ ܘܢܦܫܐ ܗܘܐ ܠܡܫܡܫܢܐ ܕܐܬܐ. ܐܠܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܡܢܗ ܐܝܟ ܕܡܢ ܡܫܝܚܐ ܐܘܪܫܠܡ. ܕܐܬܘܗܝ
ܕܢܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ ܡܫܝܚܐ ܘܕܝܠܗ ܠܡܫܝܚܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ܀ ܦܫܝܛ ܕܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܦܠܛܘܬܐ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ
ܡܫܝܚܐ ܘܐܡܪܐ ܠܗ. ܦܩܕ ܐܢܐ ܐܢܫ ܕܡܫܝܚ ܫܠܡ ܠܝ. ܐܝܟ ܕܠܗ ܦܪܘܫܘ ܕܦܫܛܘ. ܒܟܠܝܘܡ ܕܝܢ ܠܐ
ܠܡܫܡ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܠܗ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܐܦܫܛܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܦܫܛܬ. ܘܗܘܐ ܐܬܘܗܝ ܠܘܬܗ ܠܡܫܝܚܘܬܗ
ܡܫܬܐܠ܀ ܐܠܐ ܕܝܢ ܐܦܢܝܐ. ܐܝܟ ܡܢܗ ܐܠܐ ܐܬܐ ܠܡܫܝܚܘܬܗ ܕܗܘ ܒܟܠܝܘܡ ܕܐܬܘܪ ܘܡܫܡܫܢܐ܀ ܗܘ ܕܝܢ ܐܦܢܝܐ
ܠܗ. ܦܩܕ ܗܘ ܒܫܡܝܐ ܕܦܫܛܐ. ܚܫܒ ܠܡܠܟ ܘܐܦܢܝܐ ܠܘܬܗ. ܐܝܟ ܡܢ ܦܩܕ ܗܘ. ܘܗܘ ܦܫܝܛ ܕܐܬܚܒܠ ܥܠ
ܡܫܝܚ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܐܬܦܪܫ ܠܡܫܝܚ ܘܠܡܫܝܚܐ. ܡܛܠ ܫܡܫܐ. ܘܠܘܬ ܐܫܬܡܫ ܘܐܦܢܝܐ ܠܗ. ܒܟܠܝܘܡ ܗܘ ܡܢܗ
ܘܡܫܝܚ ܡܫܝܚܘܗܝ ܒܫܡܝܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܠܗ. ܘܢܦܫܐ ܐܠܐ ܕܡܫܝܚܘܗܝ ܗܘ ܕܡܫܝܚ. ‖ ܘܐܦ ܐܝܟ ܡܢܗ ܘܐܝܟ 21v
ܕܐܬܐ ܠܗ. ܘܡܛܠ ܡܫܝܚܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܗ ܢܦܫܐ ܐܦܫܛܘܬܐ ܘܡܫܝܚܘܬܗ ܒܫܡܝܐ܀ ܗܘܝܢ ܒܟܠܝܘܡ ܡܛܠ ܠܡܠܟ
ܘܡܫܡܫܢܐ ܦܫܝܛܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܡܢ ܐܦ ܠܐ ܐܫܬܘܕܥܘܗ. ܡܫܝܚ ܕܝܢ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܡܛܠ ܠܡܠܟܘܬܗ.
ܘܐܡܪ ܠܐ ܡܛܠ ܠܡܠܟ. ܡܢ ܕܝܢ ܡܛܠ ܡܢ ܕܐܬܐ: ܘܡܫܝܚܐ ܦܩܕ ܐܦ ܘܡܫܡܫܢܐ ܐܠܐ. ܫܡܝܐ ܗܘܐ ܕܐܬܦܪܫ ܕܡܛܠ
ܦܫܛܘ. ܠܗ ܐܠܐ ܕܝܢ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚ ܡܛܠ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚܘܗ. ܘܐܦܫܛܗ ܠܐܬܘܪ. ܘܦܫܛܗ ܡܢ ܠܗ. ܡܢ ܢܦܫܗ ܐܠܐ ܡܛܠ
ܘܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܘܪ. ܘܠܐ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܕܐܬܐ ܗܘ. ܘܠܐ ܫܡܝܐ ܕܗܘ ܗܘ ܦܫܝܛ ܡܢܗ ܕܡܫܡܫܢܐ܀
ܐܠܐ ܕܝܢ ܡܫܡܫܢ ܠܡܫܝܚ ܡܫܡܫܢ ܗܘܝܗ ܫܡܝܐ ܗܘܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܫܡܫܢ ܗܘܝܗ. ܘܦܫܝܛ ܗܘܝܗ
ܡܫܝܚܘܗܝ ܕܦܫܛ ܥܠ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܡܫܢܐ ܘܦܫܛܝܢ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܒܫܡܝܐ ܕܐܬܐ. ܘܡܫܝܚ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܘܡܢ ܠܘܬܗ ܐܠܐ
ܡܫܝܚܘܗܝ ܡܫܝܚ. ܐܝܟ ܐܝܟ ܕܐܦ ܘܐܡܪܝܢ. ܡܫܝܚ ܦܫܛܝܢ ܕܡܫܝܚ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚ ܐܬܐ. ܗܘ ܕܐܬܘܗܝ ܗܘܐ ܕܐܬܐ
ܡܫܝܚ ܠܗ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܡܢ ܦܫܛܗ. ܡܫܝܚ ܦܫܝܛ ܘܐܦܫܛܗ ܠܡܫܝܚ ‖ ܕܐܬܦܫܛ ܘܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܡܢܗ܀ ܗܘܝܢ ܕܐܬܐ 22r
ܕܡܫܝܚ ܐܘܪܫܠܡ ܘܐܦܢܝܗ ܘܒܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚ. ܘܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ܡܫܝܚܐ. ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܗܘܐ ܠܡܫܝܚ ܕܐܬܐ ܒܟܠ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ. ܐܝܟ ܕܫܡܝܐ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܦܫܛܝܢ ܡܫܝܚܐ. ܡܫܝܚܐ ܕܒܟܠ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܐܬܐ. ܕܠܘܬܗ
ܐܘܪܫܠܡ. ܡܫܝܚܘܗܝ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܡܫܝܚܘܗܝ ܠܡܫܝܚ ܦܫܛܝܢ. ܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ. ܘܐܦܫܛܘܬܐ ܘܡܫܝܚܘܬܗܘܢ
ܒܠܘܬܗ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܒܗ ܐܬܐ ܕܐܬܐ ܡܫܝܚܐ. ܦܪܫܗ ܗܘܐ ܘܐܬܦܪܫ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܡܫܝܚ ܦܫܛܝܢ ܘܐܦܫܛܘܗܝ
ܠܡܫܝܚܘܗܝ. ܘܡܫܝܚܘܗܝ ܥܠ ܡܫܝܚܐ܀ ܗܘܝܢ ܦܫܛ ܗܘܐ ܐܦܫܛܘܬܐ ܡܫܝܚܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܕܡܫܝܚ ܡܫܝܚܘܗܝ
ܒܡܫܝܚܐ ܒܡܫܝܚܐ. ܘܫܠܡ ܗܘܐ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܗܘ. ܗܘܝܢ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܒܠܘܬܗܘܢ ܘܐܬܐ. ܘܐܦܫܛܘ ܡܫܝܚܘܢ ܘܦܫܛܘ ܠܗܘܢ

ܘܗܘܐ ܣܘܟܠܐ ܗܘܬ ܠܗ. ‖ ܘܐܣܝܪܐ ܗܘܬ ܠܗ܀ ܐܬܡܣܟܢ ܕܝܢ ܗܘ ܥܠܝܡܐ ܒܡܬܩܢܢܘܬܐ. ܘܡܛܠ ܠܐ ܐܬܛܝܒ ܡܕܡ 18r
ܡܢ ܒܥܠܕܪܐ ܕܣܢܝܐܝܬ ܕܚܒܫܗ. ܘܐܫܬܢܝ ܡܬܩܒܠܢܘܬܗ. ܘܐܦ ܠܐ ܐܟܠܗ ܘܠܐ ܐܫܬܝܗ. ܡܢ ܡܕܡ ܕܝܗܒܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܡܢ ܡܕܡ.
ܐܠܐ ܐܬܦܫܩ ܘܡܛܠ ܡܕܡ ܡܢ ܒܣܪܗ. ܘܐܦ ܠܠܚܡ ܠܒܣܪܗ ܠܐ ܝܗܒ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܡܘܒܠ ܘܠܐ ܡܥܒܕ
ܒܡܕܡ ܕܝܗܒܝܢ ܗܘܘ. ܐܡܪܐ ܗܘܬ ܓܝܪ ܠܡܠܟܐ. ܗܘ ܠܗ ܡܛܠ ܕܡܢ ܐܪܥܐ ܕܐܒܗܬܐ ܐܢܐ ܐܘ ܐܣܟܝܡܐ. ܐܠܐ
ܐܝܟ ܡܕܡ ܕܝܗܒ ܡܢ ܕܝܠܗ: ܘܢܣܒ ܡܢ ܡܝܬܐ ܡܝܬܐ ܕܥܩܬܐ. ܘܗܘܐ ܫܟܝܒ ܒܟܒܪܐ܀
ܟܕ ܕܝܢ ܥܒܪܘ ܗܘܘ ܝܘܡܝ ܡܛܠ ܫܢܝ ܫܬܝܬܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܥܠܝܡܐ. ܦܩܕ ܗܘܐ ܚܕ ܒܟܪܐ
ܕܢܗܘܐ ܫܡܥܐ ܕܐܝܬܝܗ. ܕܟܕ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܥܒܕ ܡܢܗ ܩܪܝܬܐ ܩܢܘܡܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܐܝܟ ܕܢܦܠܘܚ ܡܢܗ ܕܚܝܠܐ. ܘܠܟܠܗ
ܗܘܬ ܩܪܝܬܐ ܡܫܬܒܚܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܘܡܢ ܕܢܦܩܘܢ ܫܡܥܐ ܕܚܕ ܒܟܪܐ. ܡܫܒܚ ܠܟܠܢܐ ܕܝܗܒ ܠܗ ܒܟܪܐ.
ܘܫܒܩ ܠܗ ܡܝܬܐ ܗܢܐ ܐܣܟܝܡܐ. ܘܡܨܐ ܠܗ ܘܐܬܟܪܟ ܥܡܗ. ܘܐܬܐ ܠܗ ܘܢܦܩ ܥܡܗ ‖ ܩܪܝܬܐ 19r
ܩܕܝܫܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܡܝܬܐ ܥܠܝܡܐ: ܐܣܟܝܡܗ ܫܩܠ ܠܟܘܪܗ ܕܡܝܬܐ: ܘܩܪܐ ܠܟܠܗܘܢ ܡܢ ܕܝܠܗ
ܠܗܘܢ ܗܘܬ ܘܠܟܠܗ. ܘܠܐ ܠܟܠܗ ܩܪܝܬܐ ܢܦܩܬ: ܗܘ ܕܝܢ ܡܝܬܐ ܗܢܐ ܐܣܟܝܡܐ ܩܒܠ ܫܡܥܗ ܕܥܠܝܡܐ.
ܘܢܦܩ ܠܗ ܡܢ ܠܟܘܡܗ ܟܘܠܗ ܕܥܡܐ ܡܟܪܙܐ ܕܟܡܪܐ. ܘܡܫܚܐ ܥܠܝܗ ܡܢܗ ܩܪܝܬܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܘܠܟܠܗ
ܕܠܗ ܩܪܝܬܐ ܕܠܗ. ܘܟܪܟܗ ܡܫܝܚܐ ܠܥܠܡܗܘܢ ܘܐܬܟܪܟ ܥܡܗ. ܘܫܡܥ ܠܗ ܐܦ ܟܠܗ ܫܡܥܬܐ. ܘܟܘܠܗ ܟܠܗܘܢ
ܢܦܩܘ ܟܕ ܠܟܠܗ ܫܪܝܬ ܘܢܦܩܘ ܟܕ ܠܐ ܡܦܪܫܝܢ. ܘܐܦ ܟܡܫܝܚܐ. ܠܐ ܐܬܚܙܝܬ. ܗܘ ܕܝܢ ܡܝܬܐ
ܗܢܐ ܐܣܟܝܡܐ ܢܦܩ ܗܘܐ ܡܫܒܚܢܘܬܐ: ܠܐܝܬ ܠܐ ܐܘܪܚ ܡܕܡ ܕܗܘܐ. ܐܠܐ ܠܗ ܠܟܠܗܘܢ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ ܗܘܘ܀
ܟܕ ܕܝܢ ܗܘܐ ܨܦܪܐ. ܗܘܐ ܠܗ ܠܗܘܢܐ ܦܓܪܐ. ܘܐܬܦܩܕ ܥܠܝܡܐ ܘܠܐ ܐܬܦܫܩ. ܠܐ ܠܗܘܢ ܘܠܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܟܠܗ܀
ܘܗܘܐ ܕܝܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ: ܦܓܪܐ ܗܘܐ ܦܝܫ ܡܬܝܒܠ ܗܘܐ. ܘܡܬܟܠܐ ܗܘܐ ܡܬܒܪܟ ܠܥܠܝܡܐ܀ ܡܝܬܐ ܕܝܢ ܗܢܐ
ܐܣܟܝܡܐ ܚܝܐ ܗܘܐ ܦܝܫ. ܡܛܠ ܕܗܘ ܒܣܘܓܐܗܘܢ ܢܦܩ ܗܘܐ ܒܟܘܡܪܗ ܕܥܠܝܡܐ. ‖ ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܟܘܡܪܐ 19v
ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܠܐ ܬܬܟܪܟ ܘܠܐ ܬܬܚܡ ܟܠ ܥܠܝܡܐ ܒܢܦܫܟ. ܐܠܐ ܕܢܦܩ ܒܡܕܡ ܕܚܙܐ ܦܓܪܐ. ܦܓܪܐ ܓܝܪ ܠܓܒܐ
ܕܢܦܩ ܠܗ ܥܠܝܡܐ. ܐܝܟ ܗܘ ܕܢܦܩ ܗܘܐ ܠܗ ܒܟܘܪܗ ܫܡܗ ܘܠܟܠܗ܀ ܘܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܗܘܘ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܦܓܪܐ
ܐܣܟܝܡܐ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܡܠܠ ܡܩܒܠܐ: ܒܪܐ ܐܝܟ ܦܩܕ ܐܣܟܝܡܐ ܕܐܢܫ. ܠܟܠܗܘܢ ܐܣܟܝܡܐ ܗܠܝܢ ܐܝܟ ܐܢܫܐ
ܕܐܢܬ ܗܘܘ ܠܗܘܢ. ܘܐܠܐ ܟܠܗ ܠܡܫܝܚܘܬܗ ܘܐܦ ܚܝܐ܀
ܘܡܢ ܒܬܪ ܠܗ ܩܠܝܠ: ܐܬ ܡܥܠܡܐ ܡܫܡܫܢܐ: ܐܬܦܢܝܬ ܕܐܬܬܐ ܠܘܬܐ ܒܐܘܪܫܠܡ ܡܫܝܚܗ ܕܡܪܝ.
ܘܐܣܟܝܡ ܠܗ ܠܟܠܗܘܢ ܘܐܬܟܪܟ ܡܢ ܟܠܗ ܡܫܡܫܗ. ܘܦܬܚܗ ܐܣܟܝܡܗ ܠܡܝܬܐ ܗܢܐ. ܐܣܟܝܡܐ ܕܠܗ.
ܘܐܬܦܢܝ ܠܗ ܕܐܬܐ. ܘܡܫܒܚ ܗܘܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ: ܗܐ ܕܦܩܕܬ ܐܠܐ ܡܝܬܐ ܐܦܢܝܬ. ܐܬܟܢܫܘ ܠܗܘܢ ܒܟܠܗܘܢ.
ܒܡܠܟܐ ܕܡܫܡܫܐ ܕܐܬܟܪܟ ܒܟܠܗܘܢ ܦܓܪܗܘܢ. ܡܫܒܚܝܢ ܢܦܫܗ ܠܟ܆ ܘܡܠܠ ܠܗܘܢ ܒܠܘܬ ܦܓܪܐ ܕܐܢܫܐ ܐܘܪܫܠܡ.
ܡܫܠ ܕܐܬܟܪܟ ܠܟ ܕܠܗܘܢ ܗܘܐ ܠܐܬܦܢܝ ܠܗ. ‖ ܡܫܒܚܐ ܕܐܬܐ ܠܟ ܕܐܬܐ ܡܢܗ. ܡܫܒܚܐ. ܒܟܪܐܝܬ ܐܝܟ ܒܟܒܪܐ ܡܢܪܐ 20r
ܡܫܡܫܢܐ ܐܬܦܢܝ ܘܐܬܐ. ܘܡܢܗ ܗܘ ܒܟܒܪܐ ܒܟܠܗܘܢ. ܗܘ ܕܝܢ ܡܫܠܐ ܦܓܪܐ ܐܣܟܝܡܗ ܘܐܬܐ ܐܝܟ
ܗܘܐ ܠܗ. ܘܐܦ ܠܐ ܡܨܐ ܦܓܪܗ ܘܡܫܒܚܢܐ. ܘܗܘ ܠܐ ܒܟܠ ܢܦܩ ܠܗ. ܡܫܒܚ ܕܝܢ ܕܐܬܐ. ܘܐܬܟܪܟ ܥܡܗ.
ܡܢܗ ܡܢ ܒܬܪܗ ܒܟܠܗܘܢ܀ ܐܠܐ ܕܝܢ ܐܬܐ ܘܡܫܒܚ ܠܟܠܗ ܡܝܬܐ ܐܦܢܝܬ. ܦܓܪܗ ܘܐܬܟܪܟ ܡܢ ܡܫܒܚܗ
ܕܡܪܝ. ܘܡܢ ܒܟܠܗܘܢ ܕܩܕܝܫܐ ܕܡܠܟ ܒܟܠܗܘܢ. ܘܡܫܒܚ ܒܟܠܗܘܢ ܡܫܒܚܢܘܬܗܘܢ ܡܫܡܫܐ܀ ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܢܦܩܗ
ܠܗ ܐܠܐ ܡܫܡܫ ܕܐܬܦܢܝ. ܟܠ ܒܟܠܗܘܢ ܕܦܓܪܐ ܕܐܢܫܐ. ܘܡܢ ܒܟܠܗ ܠܗ ܦܓܪܐ ܢܦܩܗ ܠܗ܆ ܕܒܡܫܪܐ ܕܐܒܗܬܐ
ܦܩܕ ܐܢܫܐ ܕܡܪܝ ܡܫܠܐ ܗܘܐ ܒܟܠ ܠܐܬܦܢܝܘܗܝ. ܘܡܫܒܚ ܠܗ ܠܡܫܪܐ ܕܐܒܗܬܐ. ܘܗܘܐ ܦܓܪܐ ܐܝܟ ܒܟܠܗ ܕܐܬܦܢܝܘܗܝ

ܘܐܬܦܩܕܘ ܕܢܬܠܐ ܥܠܘܗܝ ܒܩܝܣܐ. ܘܐܨܛܠܒ ܥܡܗ ܐܦ ܬܠܡܝܕܐ ܕܝܠܗ. ܟܕ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܢܘܗܪܐ. ܡܢܘ ܗܘܐ ܗܢܘ ܒܥܘܕܪܐ ܕܐܬܚܙܝ ܡܗܠܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܘܗܪܐ. ܡܛܠ ܗܢܘ ܡܘܬܐ ܠܓܒܪ. ܕܗܘ ܡܕܡ ܕܟܠ ܐܢܫ ܠܡܒܥܐ ܠܗ. ܠܟ ܓܝܪ ܡܢ ܥܡܐ ܡܠܘܐ. ܦܩܕ ܠܟ ܒܥܠܕܒܒܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܗܘ ܕܟܠܗ ܐܬܝܗܒ ܠܫܘܒܚܐ ܠܟ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܒܗ ܠܐܬܪ̈ܐ ܦܪ̈ܣܝܐ܀ ܘܫܪܝ ܚܢܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܬܗ ܘܐܦ̈ܝܩܘܢ ܘܣܒܪܐ ܐܢܘܢ ܠܡܬܚܡܨܢܘܬܐ. ܡܛܠ ܕܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܐܝܟ ܕܙܕܩ ܠܗ ܢܦܩܕ ܠܗ. ܡܬܡܨܒܐ. ܡܛܠ ܐܢܘܢ ܟܕ ܐܬܪܐ ܠܗܘܢ. ܘܒܝܕ ܠܘܩܒܠ܆ ܚܢ̈ܢܝ ܗܘܘ ܒܥܘܕ̈ܪܐ ܕܟܠܐ ܘܣܗܕܐ. ܘܡܬܡܨܒܐ ܫܓܝܐ ܕܐܢܫܐ ܡܬܥܒܪܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ. ܘܗܘܐ ܕܝܢ ܠܐ ܗܘܐ ܡܬܦܢܝܢ ܡܢ ܚܝ̈ܘܬܐ ܗܘܝܐ ܕܟܘܠܐ. ܐܠܗܝ ܕܝܢ ܡܥܠܐ ܕܠܥܝܢ ܗܘ ܘܐܦܢܝ ܢܦܫܗܘܢ ܡܢ ܚܝ̈ܘܬܐ ܘܣܗܕܐ. ܠܐܒ ܕܝܢ ܡܥܠܐ ܠܟ ܠܐ ܦܠܚ ܐܠܗܝ. ܘܠܐ ܠܐܒ ܡܬܡܨܝܢ ܐܠܗܝ ܕܫܡܝܐ ܐܠܗܝ. ܡܛܠ ܐܢܘܢ ܘܐܙܠܗ ܡܢ ܠܘܬܗ ܒܚܠܦܐ. ‖ ܟܕ 17r ܡܬܕܪܫܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܒܪܗ ܒܥܘܕܪܢܗܘܢ ܦܪ̈ܣܝܐ܀ ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܢܗܘܐ ܐܦܣܩܘܦܐ. ܟܕ ܦܠܚܐ ܡܢ ܦܪ̈ܣܝܐ ܥܠܘܗܝ ܒܥܘܕܪܗ܆ ܗܘܐ ܐܒܘܗܝ ܒܥܘܕܪܗ ܠܘܬ ܒܝܬܐ ܕܚܝܠܐ ܦܬܟܪܐ ܕܐܬܚܡܨܢܐ. ܘܡܬܡܨܒܘ ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܐܝܟܢܐ ܠܗܘܢ܆ ܥܠܘܗܝ ܕܫܒܝܐ ܗܘܐ܆ ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ. ܡܫܡܫܐ ܐܢܐ ܠܟ ܒܡܠܟܘܬܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܢ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܥܠܘܗܝ ܠܐ ܢܥܠܐ ܠܓܒܪܗ ܘܠܐܚܪܢܐ. ܘܠܐ ܢܬܚܫܒ ܡܢܗ ܠܟܢ ܡܢ ܐܦܣܩܘܦܐ. ܘܠܐ ܢܥܠܐ ܡܢܗ ܠܟܠܗܝ ܚܕ ܡܢ ܡܫܝܚܝܐ. ܐܦܠܐ ܠܒܠܗܝ ܕܠܒ ܢܥܠܐ ܡܢܗ. ܘܠܐ ܢܬܚܙܐ ܡܢܗ ܡܕܡ. ܠܐ ܒܠܒܝܫ ܘܠܐ ܒܠܒܘܫ ܐܝܟ ܐܚܪܢ. ܐܦ ܓܝܪ ܦܪ̈ܣܝܐ ܡܫܡܫ ܡܫܝܚܝܐ ܗܘ. ܐܠܐ ܒܥܘܕܪܢܗ ܗܘ ܕܡܢ ܣܗܕܐ ܕܐܢܫܐ ܠܐܦܝܗ. ܠܐ ܗܘܐ ܡܥܠܐ ܠܐܦ̈ܣܩܘܦܐ ܒܥܘܕܪܐ ܡܫܝܚܐ. ܐܦܢܝ ܗܘܝܐ ܥܠܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ. ܟܕ ܢܦܠ ܒܗ ܘܐܬܚܫܒܗ ܐܝܟ ܕܟܠܐ ܡܢܗ. ܡܛܠ ܡܫܝܚܐ ܦܘܫܐ ܗܘ ܕܐܬܚܡܨ. ܚܕ ܕܝܢ ܐܦ ܠܒ ܦܠܐ ܠܒ ܕܠܐܦܝ ܚܕܐ̈ ܗܘܐ. ܘܠܐ ܢܫܬܡܥܘܢ ܒܥܘܕܪܐ ܡܫܝܚܐ. ܗܘ ܕܐܬܐܘܢ ܕܟܠܐ ܘܦܢܝܐ ܡܫܝܚܐ. ‖ 17v ܕܢܦܩ ܠܒ. ܒܬܪ ܟܕ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ܆ ܐܝܟܢܐ ܦܦܝܢܐ ܘܐܦܩܡܘ. ܘܠܐ ܠܡܒܥܐ ܥܠ ܗܘܝܐ ܡܫܡܫܐ܆ ܒܥܘܕܪܗ ܕܠܐܚܪܢ ܠܥܘܕܪܐ ܠܟܠܗܝ. ܘܐܬܚܡܨ ܟܕ ܐܢܫ ܕܦܢܐ ܠܡܫܝܚ ܠܡܫܝܚ. ܐܠܐ ܒܠܒܝܫ ܠܡܦܩܐ ܘܐܬܦܠܬܐ ܢܘܗܪܐ. ܐܦ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܘܡܬܬܦܠܐ ܘܡܬܚܙܝܐ ܢܦܩܢܘ. ܕܫܡ ܡܢܗ ܕܢܦܩ ܕܚܝܠܗ ܐܦܝ̈ ܘܡܬܚܠܠܗ. ܢܦܩܢܘ ܒܐܝܠܗ ܘܐܬܚܡܨܗ. ܘܗܘܐ ܕܐܬܐܘܢ ܗܘܐ ܒܥܘܕܪܐ ܕܣܗܕܐ܆ ܢܗܘܐ ܡܥܠܐ ܡܫܡܫܐ ܘܐܬܚܡܨܐ. ܘܡܢ ܓܝܪ ܡܥܠܘܗ ܠܘܬܗ ܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ. ܐܝܟ ܕܡܢ ܥܠܡܐ ܕܠܗܘܢ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܕܦܩܕܗ ܡܫܝܚܐ ܢܗܘܐ ܐܦܣܩܘܦܐ. ܠܗ ܠܒܥܘܕܪܐ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܝܐ ܦܪ̈ܣܝܐ܆ ܘܗܘܐ ܒܥܠܐ ܡܦܩܢܘܬܗ ܠܓܘܗ. ܡܢܗܘܢ ܡܢ ܐܦܣܩܘܦܐ ܠܐ ܐܬܚܙܝ ܘܠܐ ܦܢܝܐ. ܠܟܠܗ ܕܝܢ ܐܘܪܚܐ ܗܘܐ. ܟܠ ܥܠܘܗܝ ܕܢܦܠ ܥܠܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܦܪ̈ܣܝܐ. ܡܬܡܨܒܐ ܗܘܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܦܪ̈ܣܝܐ ܐܦܣܩܘܦܐ. ܠܟܠܗܘܢ ܓܝܪ ܡܬܚܒܪܝܢ ܕܟܠܐ ܦܪ̈ܣܝܐ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܡܬܚܙܝܢ ܥܠ ܕܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܘܐܦܢܝܐ ܐܬܚܡܨܗ. ܡܢ ܥܠܡ. ܘܐܦܩܗ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܝܐ. ‖ ܡܬܕܪܫܝܢ ܗܘܘ ܠܟܠܗܘܢ ܘܐܦܢܝ. ܕܫܡܝܐ ܡܬܚܙܝܐ. ܐܚܪܢܐ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܘܐ ܢܦܩܢܐ ܡܬܚܙܝܐ. 18r ܡܫܝ̈ܚܝܐ ܠܡܐܬܐ ܗܘܘ ܠܗ. ܐܢܫܐ ܕܝܢ ܡܫܝܚܝܐ ܡܬܚܒܪܝܢ. ܟܕ ܫܡܥ ܡܢܗ ܕܥܘܕܪܐ ܦܪ̈ܣܝܐ܆ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܘܐܦܝ܆ ܡܬܚܒܪ ܗܘܘ ܥܠ ܢܦܫܗܘܢ. ܘܦܪ̈ܣܝܐ ܡܫܝܚܝ ܐܢܘܢ ܗܘܘ. ܡܫܡܫ ܕܡܫܝܚܐ ܘܫܡܝܐ. ܡܢܗܘܢ ܠܡܬܚܙܝܘ ܕܡܫܝܚܐ. ܐܝܟ ܗܘܘ ܓܝܪ ܠܥܘܕܪܗ ܕܢܦܩܢܐ ܦܪ̈ܣܝܐ. ܘܡܫܡܫܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܐܝܟ ܕܟܠܝܠܐ ܐܦ ܗܘܝܢ ܢܦܩܝܢ܆ ܘܦܪ̈ܣܝܐ ܐܢܫܐ ܐܬܚܙܝܘ ܠܗ. ܘܐܬܚܡܨܘ ܠܡܫܡܫܐ ܥܠܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ. ܦܪ̈ܣܝܐ ܕܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܢܦܩܐ ܠܗ ܠܦܪ̈ܣܝܐ. ܡܛܠ ܡܢܗ ܕܒܝܬܐ. ܘܡܬܡܨܒ ܗܘܐ ܡܢ ܡܬܚܡܨܢܘܬܐ ܡܢ ܥܠܘܗܝ܀ ܗܘ ܕܝܢ ܐܬܚܡܨ ܕܟܘܠܐ܆ ܦܢܝ ܗܘܐ ܠܗ ܡܢ ܡܬܚܡܨܢܐ ܘܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܡܢ ܥܠܘܗܝ. ܠܘܬܗ ܦܪ̈ܣܝܐ ܢܦܩܝܢ ܕܡܬܚܡܨܢܘܬܗ. ܘܠܐ ܐܬܚܙܝ ܠܗܘܢ ܡܢ ܕܠܗ ܠܘܬܗ ܢܦܩܐ. ܠܐ ܐܬܦܢܝ ܡܬܚܙܝܢ ܘܡܫܡܫܝܢ ܗܘܐ ܠܗ ܦܘܫܐ ܡܬܚܡܨܢܘܬܐ. ܗܘ ܦܢܝܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܢ ܕܠܗ. ܠܘܬܗܘܢ ܓܝܪ ܡܫܝܚܐ ܕܫܡܝܐ. ܐܝܟ ܐܢܫ ܦܪ̈ܣܝܐ. ܠܟܠܗܘܢ ܡܫܝܚܝܐ܆

ܡܫܡܫܐ. ܗܠ ܠܗ ܘܠܘ ܦܫܪ ܡܟܪܐ.. ܐܝܟ ܕܠܡܟܪܐ ܣܓܝܐܐ. ‖ ܘܐܫܬܡܥܘ ܡܢܗ ܠܟܘܪܐ ܚܕ ܟܢܝܫܐ. ܐܝܟ 14v
ܗܟܝܠ ܠܗ ܣܚܝܦܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢܝܢ. ܘܠܡ ܐܡܪ ܩܕܝܫܐ: ܟܕ ܐܬܐ ܠܝ ܘܠܟܠܗܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܬܪ. ܘܟܠ ܕܒܗܝܢ ܗܘܘ ܡܥܕܢܝܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܟܕ ܦܠܓܐ ܡܦܪܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܢܬܐ. ܐܦ ܗܘ ܐܠܗܐ ܘܦܘܪܩܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܣܢܝ ܗܘܘ ܒܗ ܒܩܕܝܫܐ ܗܢܐ. ܘܡܢ ܥܕܡܐ ܗܘܐ ܩܕܝܫܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܘܐܬܚܙܝ ܠܗ ܕܢܣܒܠ ܥܡ ܐܠܗܐ. ܘܦܩܕ ܗܘܐ ܣܓܝܐܬ ܐܝܟ ܐܢܫ ܕܒܥܐ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܘܠܡ ܠܗ ܡܪܢܐ ܐܠܗܐ: ܠܗ ܕܠܗ ܗܘܝܬ ܘܐܢܐ ܕܠܟܝ: ܒܡܠ ܠܗܘܢ. ܘܟܬܒ ܠܡܕܒܪ ܠܗ. ܘܟܕ ܚܒܝܫܝܢ ܟܪܝܐ ܠܗܘܢ ܐܟܠ ܡܘܬܢܐ. ܘܟܠܗ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܠܗ ܐܢܐ ܐܢܐ ܗܘ ܕܠܡܫܝܚܐ ܘܐܚܐ ܠܪܚܡܝ ܢܦܫܝ: ܠܐܠܗܐ ܕܩܕܝܫܐ. ܠܗ ܐܢܐ ܐܢܐ ܕܩܢܝܬ ܩܢܝܢ ܦܓܪܐ ܗܢܘܢ ܠܠܒܝ ܠܚܝܐ ܕܐܘܚܕܢ. ܠܗ ܐܢܐ ܐܢܐ ܕܡܫܡܫ ܠܟܠ ܠܡܠܟܐ ܘܠܐܪܥܐ. ܟܕ ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܐܡܪܬ ܘܩܝܡ ܠܟܠ ܒܢܝܫܬܐ ܕܠܠܐ. ܠܟܠܐ ܡܫܡܫܢ ܘܐܬܟܠܝ ܠܗ. ܘܠܟܠܐ ܒܒܝܬܐ ܠܗ ܗܘܢܐ. ܘܡܫܡܫܢ. ‖ ܩܕܝܫܐ 15r
ܘܟܠܗ ܩܠܐ ܕܐܬܚܙܝ ܒܗܘܢ. ܗܢܐ ܗܟܢܐ ܚܕ ܒܚܝܠܗ. ܗܢܐ ܕܡܢ ܡܬܩܢܢܘܬܗ ܙܕܩ ܗܘܐ ܠܗ ܒܟܠܗܘܢ ܒܪܢܫܐ. ܘܒܟܠ ܠܗ ܢܦܫܐ ܒܝܬܐ. ܟܠ ܟܕ ܕܐܬܗܘܢ. ܐܠܗܐ ܦܪܐ ܐܟܝܢ. ܐܝܟ ܕܠܐ ܠܡܫܪܝ ܒܗ ܘܠܐܘܪܝ ܒܗ.. ܐܝܟ ܕܒܝܬܐ ܗܘܝܘ ܡܢ ܡܝܬܐ ܙܒܢܝܢ. ܘܡܢ ܡܫܝܚܐ ܢܬܐ ܐܡܪ ܠܗ ܠܟܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ. ܐܠܗܐ ܒܗ ܒܢܝܐ ܒܗܢܐ ܩܕܝܫܐ. ܐܠܗܐ ܒܗ ܘܠܐ ܠܐܘܪܝ ܡܢܗ. ܩܕܝܫܐ ܕܢܦܠ ܗܘ ܘܩܕܝܫܐ ܦܪܡ ܦܪܐ ܡܫܝܚܐ. ܗܢܐ ܕܠܗ ܠܟܠܗ ܡܫܡܫܐ: ܘܡܢ ܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ ܣܓܝܐ ܢܦܫܗ. ܘܐܬܚܙܝ ܘܐܡܪܐ ܒܗ ܒܩܕܝܫܐ ܗܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܘܡܫܝܚܐ ܡܠܟܘܬܗ ܐܡܪܝܢܢ ܡܢܗ. ܘܐܬܦܠܓ ܡܢ ܚܝܠܐ. ܘܩܡ ܡܢ ܒܬܪ ܠܐܬܝ ܩܕܝܫ. ܐܬܐ ܠܗ ܒܡܠܟܘܬܗ ܘܡܢ ܢܦܫܗ ܠܐܠܗܐ ܟܕ ܗܘ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܙܒܢ ܦܘܪܩܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܡܪܗ. ܐܡܪܗ ܕܝܢ ܩܕܝܫܐ ܥܠܡܗ ܠܐܠܗܐ.
ܘܐܡܪ ܠܗ ܢܦܫܗ. ܡܪܢܐ ܡܪܝܐ ܡܫܝܚܘ. ܗܢܐ ܕܒܥܐ ܚܒܝܒܐ ܠܟܠ ܘܗܘܒܬܗ ܡܢܗ. ܠܗ ܐܢܐ ‖ ܙܒܢܐ ܕܒܟܠ ܒܪܘܚܐ 15v
ܘܡܫܝܚܘܬܐ. ܐܫܡܥܬ ܠܟܠ ܒܥܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ. ܟܠܐ ܐܢܐ ܡܢܟ. ܠܟܠܐ ܐܬܚܙܝܬ ܒܟ ܘܐܬܗܝܬ ܒܟ. ܐܢܐ ܡܫܡܫܢ ܐܢܐ ܠܟ. ܘܢܦܫ ܐܢܐ ܠܟ ܦܪܐ. ܒܟܠܗ ܠܐ ܠܡܫܡܫܢ. ܘܐܦܢܐ ܒܟ ܐܠܗܐ ܠܟܠܗ. ܗܘ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܐܬܒܪܟ. ܘܫܡܫ ܢܦܫܗ. ܘܢܣܒ ܒܗ ܒܩܕܝܫܐ. ܘܐܡܪ ܠܐ ܐܫܬܡܥ ܡܢܗ. ܩܡ ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ. ܢܦܫܗ ܟܕ ܡܢ ܡܫܡܫ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ. ܗܘ ܕܐܬܒܪܟ ܡܢܗ ܘܡܫܒܚ ܟܠܗ ܐܠܗܘܬܗ ܩܕܝܫܐ. ܘܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܪܝܢ ܠܦܘܩܕܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܐܡܪܐ ܠܗ. ܐܡܪ ܡܪܢܐ ܐܬ ܠܟ. ܗܘܐ ܐܬܐ ܠܗ ܒܝܬܐ ܘܦܫܩ ܠܗ. ܗܘ ܕܝܢ ܐܡܪܐ ܠܗ. ܠܐ ܒܢܝܢ ܦܫܩܐ. ܠܐ ܐܬܐܡܪ ܡܢܗ. ܩܕܝܫܐ ܕܡܫܡܫ ܗܘܘ ܘܡܠܐ ܡܢܗ ܡܢ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܢ ܐܬܐܡܪ ܐܡܪ ܒܗ ܒܢܝܐ ܣܓܝ ܢܦܫܗ. ܘܒܟ ܒܗ ܒܩܕܝܫܐ ܒܫܡܗ ܘܡܫܝܚܐ ܘܐܬܦܠܓ. ܘܩܡ ܠܐ ܐܬܒܪܟ ܒܗܘܢ ܀

ܒܫܡܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ. ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ: ܗܘ ܕܐܝܟ ܢܦܫܐ ‖ ܐܬܚܙܝܬ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܘܐܬܚܙܝܬ ܡܢ ܦܓܪܐ 16r
ܒܩܠܐ. ܐܡܪܐ ܦܓܪܗ. ܘܡܪܐ ܢܦܫܐ ܕܟܠܗ ܒܡܠܬܗ. ܘܗܘ ܡܫܡܫ ܗܘܐ ܟܠ ܟܠ ܕܐܬܐ ܠܗ. ܘܩܕܝܫܐ ܠܗ ܕܐܬܐܠܗ ܠܡܠܬܗ. ܘܒܟܠܗ ܟܠ ܡܢܗ ܕܚܒܝܒ ܗܘܐ. ܘܒܟܠܗ ܘܡܫܡܫܗ ܘܡܠܟܘܬܗ ܡܫܝܚܐ. ܒܗ ܠܡܫܡܫܗ ܒܠܗ ܢܦܫ ܕܩܕܝܫܐ. ܕܢܦܫܗ ܗܘܐ ܘܐܡܪܐ ܠܗ. ܩܕܝܫܐ ܕܗܘ ܢܦܫܐ. ܡܢ ܟܕ ܡܫܡܫ ܩܕܝܫܘܗܝ ܘܡܫܝܚܐ ܢܬܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ: ܘܐܬܐܠܗܐ ܘܡܢܗ ܒܡܫܝܚܘܬܐ. ܒܡܠܬܗ ܠܗܘܢ ܠܐ ܦܫܩ. ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܡܠܬܗ ܠܐ ܕܡܫ. ܐܠܐ ܦܫܩ ܗܘܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ. ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܡܫܝܚܐ ܙܒܢ. ܒܡܠܟܘܬܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܗܘ ܕܝܢ ܒܪ ܟܠܗ. ܐܠܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܐܝܟ ܕܦܩܕܬܗ. ܘܐܦ ܟܠܗ ܒܡܠܬܗ ܒܟܠܟܠ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܘܡܢܗ ܡܢܗ ܠܐ ܩܒܠ. ܘܡܢ ܢܦܫܐ ܐܠܗܐ. ܦܪܝܫ ܩܕܝܫܐ ܠܡܫܝܚܐ ܢܬܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܟܕ ܦܘܪܩܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܐܬܐ ܠܡܠܬܗ. ܘܟܕ ܐܠܐ ܠܡܠܬܗ ܒܪ ܕܡܢܐ ܗܘܐ. ܟܕ ܡܢܗ

ܟܕ ܡܢ ܒܟܝܐ ܠܐ ܫܠܝܐ ܗܘܬ܀ ܗܝܕܝܢ ܦܩܕ ܩܕܝܫܐ ܢܘܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܫܕܪܘ ܠܟܘܡܪܐ ܕܪܝܫ ܗܘܐ ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ ܩܕܝܫܬܐ. ܘܡܕܪܗ ܗܘ ܩܕܝܫܐ ܢܘܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܕܝܩܘܢܐ ܗܘ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܦܘܩ ܫܡܫܐ ܘܐܬܐ ܠܥܕܬܐ. ܘܫܡܥܘ ܒܫܠܝܐ ܦܩܕܢܗ܀ ܗܘ ܕܝܢ ܐܙܠ ܟܕ ܒܥܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܪܐ ܢܫܡܥ ܡܠܬܗ. ܐܦܠܐ ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܐܢܐ ܫܡܥܬ ܐܢܐ ܒܗ ܕܫܡܥܬ ܠܗ. ܬܗܘܐ ܕܝܢ ܝܕܥܐ ܐܢܐ. ܕܒܥܝܐ ܐܢܐ ܕܐܫܬܘܐ ܐܢܐ ܡܢ ܚܠܠ ܕܝܠܟ. ܘܩܒܠ ܠܗܘܢ ܕܝܠܝ ܠܗܘܢ ܐܢܐ ܕܢܫܪܘܢ ܠܚܘܒܐ ܡܬܪܥܝܢ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܡܕܡ ܕܫܦܝܪ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܚܡܢܐ ܗܘ. ܘܠܐ ܬܒܙܝ ܠܘܬܝ ܒܥܘܠܐ ܕܚܛܝܬ. ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܢ ܚܛܗܝܗ ܕܗܢ ܢܦܫܐ. ܘܕܟܝܢܘܬܐ ܘܡܥܡܘܕܝܬܐ. ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܐܝܟ ܬܦܢܐ ܒܬܪܟܝܢ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܐܢܬܝ ܘܐܢܫ ܠܠܘܬܝ. ܘܐܬܘܢ ܐܢܬܝ ܠܐܠܗܐ ܕܚܛܝܐ. ܘܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܚܛܗܝܗܝ. ܘܐܠܐ ‖ ܗܘܐ ܐܦܘܟ ܡܥܡܘܕܐ ܐܢܐ. ܕܐܠܐ ܐܚܐ ܠܒܪܬܐ ܘܡܫܒܚܬܐ. ܘܠܗܘܢ ܣܓܝ ܡܥܡܘܕܝܐ. ܘܐܬܬ ܗܝ ܠܒܝܬܐ ܫܡܥܬܐ. 13r ܐܟܐ ܡܥܡܘܕܐ ܘܡܫܡܫܢܐ. ܟܕ ܐܠܐ ܡܢܝ. ܗܘܐ ܟܠܗ ܡܢܗܘܢ. ܘܡܥܡܕ ܣܠܝܩܝܢ ܒܟܘܪܐ ܡܪܟܒܬܐ܀ ܟܕ ܗܠܝܢ.

ܐܡܪ ܠܗ ܩܕܝܫܐ ܢܘܢܐ. ܗܟܢ ܠܝ ܡܫܡܫ ܕܐܦܩܘܗܝ ܠܥܕܬܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܐܙܠ ܐܡܪ. ܐܢܐ ܕܝܠܘܗܝ ܒܫܡܫܐ ܡܫܡܫܐ ܦܠܓܝܐ. ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܢ ܗܘܬ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܕܟܠܗ ܐܡܪܢܝܐ. ܡܢܐܢ ܡܢܗܘܢ. ܡܟܝܠ ܡܬܠܝܐ ܕܢܫܬܐ ܘܠܐ ܢܦܩܬ ܡܫܡܫܢܐ ܢܦܩܬ ܠܘܬܗ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܒܠܐ ܠܥܕܬܐ. ܫܡܥܬ ܢܦܩܬ ܡܪܟܒܬܐ ܘܟܠܗ ܘܫܦܝܪܐ. ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ ܗܘ ܩܕܝܫܐ ܢܘܢܐ. ܗܟܢ ܕܐܝܬܝܗ ܦܠܓܝܐ ܫܡܫܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܡܢܗ܀ ܗܝܕܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܟܕ ܫܡܥ ܡܠܬܗ. ܐܡܪ ܠܗ. ܘܡܫܡܫܬ ܘܡܪܟܒܬ ܟܠܗ ܡܪܟܒܬܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܟܕ ܫܡܥܬ ܘܐܡܪܬ ܗܟܢܐ. ܫܡܥܬ ܟܕ ܡܫܡܫܢܐ ܡܡܫܡܫܢܐ ܣܓܝ. ܘܐܡܫܚܬܗ ܐܦ ܐܢܐ ܡܢ ܡܫܡܫܢܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܐܢܐ ܟܕ ܡܫܡܫܐ. ܡܥܡܕܢܐ ܐܢܐ ܡܥܡܕ ܣܠܝܩ ܘܡܩܕܫܐ.

ܡܥܡܕܐ ܐܢܐ ܟܕ ܡܫܡܫܢܐ ܐܦ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܡܥܡܕܐ ܐܢܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܟܠܗܝܢ. ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܫܡܫܢܐ. ‖ ܡܥܡܕܐ ܐܢܐ ܒܡܥܡܘܕܝܬ 13v ܩܕܝܫܐ ܕܠܐܠܗܐ. ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܫܡܫܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܡܪܟܒܬܐ ܕܩܕܫܐ ܘܕܟܝܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܩܕܝܫܐ. ܟܕ ܫܡܥ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܢܦܩܬ. ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܫܡܫܢܐ܀ ܗܝܕܝܢ ܟܠܗ ܠܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܩܕܝܫܐ ܢܘܢܐ ܠܦܠܓܝܐ. ܘܦܠܓܝܐ ܡܢ ܡܪܟܒܬܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܐܡܪ ܪܘܫܡܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܡܩܪܒܐ ܦܠܓܝܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܫܡܫܐ. ܡܢ ܫܡܫܗ ܕܥܕܬܐ ܕܝܠܗ ܘܩܕܝܫܐ ܢܘܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܡܫܡܫ ܕܝܠܗ ܗܘܐ ܣܓܝܐ ܪܒܐ ܠܐܠܗܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ܕܫܡܫܐ. ܘܡܪܟܒܬܐ ܠܥܕܬܐ ܕܝܠܗ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܡܫܡܫܐ ܕܝܢ ܕܐܫܬܡܥܬ ܦܠܓܝܐ ܕܠܗ ܘܡܫܡܫܢܐ. ܕܫܡܥܬ ܗܘܬ ܪܒܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܘܡܫܡܫ ܠܗ ܠܗܘܢ ܡܫܡܫܢܐ. ܡܢ ܟܠܗ ܕܡܫܡܫܢ ܗܘܘ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܗܘܠܝܢ܀

ܘܐܡܪ ܩܕܝܫܐ ܢܘܢܐ ܠܗ ܠܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܚܙܝ ܫܡܥܬ ܟܕ ܡܫܡܫܢ ܗܘܘ ܟܠܗܘܢ ܦܠܓܝܐ ܘܠܐܠܗܐ. ܗܟܢ ܕܝܠܗ ܫܡܥܬ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܦܠܓܝܐ. ܢܦܩܬ ܕܡܫܡܫܐ. ܫܡܥܬ ܟܕ ܢܦܫܗ ܡܫܡܫܐ. ܘܢܦܫܬܐ ܫܡܥܬ. ܡܟܝܠ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܚܝܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܪܒܐ. ܘܟܠܐ ܦܠܓܝܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܦܠܓܝܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ‖ ܢܦܩܬ ܘܐܬܬ ܠܡܫܡܫܢܘܬ ܕܩܕܝܫ 14r ܠܗ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܠܡܫܡܫܢ ܒܫܡܫܐ. ܗܘܐ ܡܢ ܫܠܝܐ ܡܟܝܠ ܐܢܐ ܠܗ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܪܒܐ. ܟܕ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܪܒܐ. ܟܕ ܡܫܡܫܢܐ ܦܠܓܝܐ. ܘܡܫܡܫܢ ܐܢܘܢ ܟܠܗ ܢܦܫܗ. ܡܟܝܠ ܘܡܟܠ ܘܐܡܪ. ܐܘ ܡܢܝ ܠܐܠܗܐ. ܐܦܠܐ ܚܛܝܬܗ. ܠܐ ܦܫܛܬ ܠܝ ܠܐܝܕܝ ܠܡܪܝܐ ܚܛܝܬܐ. ܘܐܡܪܬ ܡܢܗ. ܘܐܡܪܬ ܐܢܐ. ܘܡܫܡܫܢܐ ܠܐܠܗܐ. ܠܐ ܡܫܡܫܬ ܠܝ ܒܡܫܡܫܢܘܬܟ ܡܫܡܫܢܐ ܗܝ ܘܐܡܪܬ ܒܠܚܘܕܝ. ܕܐܡܫܡܫ ܒܗ ܒܪܬܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܚܛܗܝ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘܘ ܠܝ. ܐܠܐ ܒܗܘܢ ܡܫܡܫܬ ܡܢܝ ܒܗܘܢ ܕܝܢ ܘܐܡܫܡܫܘܬܐ. ܐܝܟ ܕܐܫܬܡܥܬ ܡܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܝܠܟ. ܘܐܡܪܬ ܠܐܠܗܐ. ܠܐ ܡܫܡܫܐ ܠܝ ܚܛܗܐ ܕܟܬܒܐ ܡܢܝ. ܒܚܛܝܬܝ. ܘܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܐܢܐ ܠܐܠܗܐ. ܐܠܐ ܕܐܦ ܠܡܫܡܫ ܠܚܛܝܬܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܡܢܝ ܡܫܡܫܢܐ. ܐܘ ܡܢܝ ܟܕ ܐܫܬܡܥܬ ܡܢ ܟܕ ܫܡܥܬ. ܠܐ ܡܫܡܫܢ ܐܠܐ ܒܡܫܡܫܢ ܘܡܫܡܫܢܝ. ܟܠܗ ܗܘܐ ܗܘ ܫܡܥܐ ܕܟܠܗ ܒܫܡܥܬܐ ܐܠܗܐ. ܐܡܪܐ ܢܦܫܐ ܕܡܫܡܫ. ܘܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܘܐܡܫܡܫ ܟܕ ܚܛܗܝ. ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܡܫܡܫܢ

ܗܟܢ ܗܘܐ ܝܘܡܐ ܟܠܗ ܦܫܝܩܐ. ܘܟܕ ܐܝܟ ܕܐܬܟܢܫܘ ܠܒܪ ܡܢܗ. ܒܥܕܢܐ ܕܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܠܠܝܐ.
ܗܘܐ ܗܢܐ ܟܕ ܠܐ ܗܘܐ. ܗܢܐ ܟܠܗ ܗܘ ܠܟܠܗܝܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܬܟܢܫܘ ܠܥܕܬܐ ܕܫܡܐ. ܗܘܐ ܗܢܐ
ܐܡܪ ܗܢܐ ܝܘܡܐ ܕܝܢ ܕܐܝܠܝܢ. ܘܠܟܠܗܘܢ ܩܪܝܐ ܕܩܪܐ. ܝܘܡܐ ܩܪܝܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܚܕܐ ܕܐܬܬ ܠܗ܆ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܘܡܦܩܢܐ ܕܢܦܫ. ܘܟܠ ܕܐܬܦܢܝܬ ܐܝܟ܆ ܐܡܪܘ ܕܩܕܡ ܩܫܝܫܐ. ܡܢ ܕܝܢ ܗܘܐ ܘܡܫܡܫܢܐ
ܕܗܘܐ ܐܠܗܐ. ܘܠܡܫܡܥ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܗܘܐ ܡܪܝ ܢܘܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܫܡܥ ܡܢ ܟܠܗܘܢ. ܘܩܡ ܘܐܡܪ ܠܗ.
ܒܢܝ܆ ܡܢܐ ܕܚܙܐ ܗܘܝܬ ܠܚܡܝ. ܘܠܐ ܢܚܣܪ ܠܐܠܗܐ ܘܠܐ ܒܢܝܐ. ܘܒܫܡܐ ܕܝܘܡ ܡܢ ܝܘܡ ܒܚܕܘܬܐ ܠܡܫܝܚܐ.
ܗܘ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܚܣܝܐ ܕܡܫܒܚ ܗܘܐ ܒܢܝܐ ܡܠܐ܆‖ ܐܫܬܡܥ ܡܫܡܫ ܢܫܬܪ ܠܗܘܢ ܟܠ ܐܢܫ. ܘܐܡܪ ܐܢܬ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ 11r
ܕܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܡܫܝܚܐ ܢܘܢܐ܆ ܘܒܠܐ ܗܘܐ ܘܫܡܐ ܘܐܡܪܐ. ܐܝܬ ܠܠܐ ܣܓܝ ܦܫܝܩܐ ܠܟܘܢ. ܐܢܘܢ ܕܝܡܐ ܠܐ
ܠܡܫܝܚܐ܆ ܡܢ ܐܢܫ ܢܬܟܢܫ ܠܟܘܢ ܒܥܕܬܐ. ܘܟܠܝ ܢܬܟܘܢ ܒܢܝܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܠܗ܆ ܐܢܘܢ ܕܠܦܘܬܗ ܡܢ
ܕܠܡܫܝܚܐ ܝܡܐ܆ ܠܗܠܐ ܘܒܐܘܪܚܐ ܕܗܘܢܝܢ ܠܗܘܐ ܡܠܐ. ܐܠܐ ܚܣܝܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܘܠܟܠܗܘܢ ܢܬܦܢܐ ܠܒܢܝܐ
ܫܡܥܐ. ܢܬܦܢܐ ܠܗܘܐ ܠܡܫܒܚܘ ܡܫܝܚܐ. ܡܢ ܦܩܕ ܐܝܬ ܠܟܘܢ. ܐܢܘܢ ܕܫܡܥܐ ܠܐ ܠܡܫܟܚ ܟܠܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܡܢ
ܡܢܟ ܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܢܐ. ܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܫܡܐ. ܘܡܦܩܕ ܐܝܬ ܠܗ ܠܠܘܢ. ܗܘ ܕܗܘܐ ܚܙܐ ܠܝ ܟܠܗ ܝܘܡܐ.
ܘܠܐ ܗܘܬ ܐܠܐ ܠܫܘܡܠܝܐ ܕܫܡܝܐ. ܗܘ ܕܡܫܝܚܐ ܦܩܕ ܐܝܬ ܠܗ ܠܒܢܝܐ ܕܠܠܘܢ. ܗܢܘ ܠܐ ܐܬܬܠܝ ܗܘܐ. ܗܘܐ
ܡܟܝܠ ܠܗ ܠܫܡܝܐ. ܐܝܟ ܗܢܘ ܕܟܠܐ ܠܫܡܝܐ܆ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܝܢ ܘܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܚܙܘܗܝ. ܠܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ
ܡܫܡܫ ܗܘܘ. ܡܢ ܫܪܝܘ ܠܡܫܒܚ ܐܠܗܐ ܘܫܡܝܐ. ‖ ܐܝܟܢܐ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܒܚܝܢ ܗܘܐ ܘܡܫܠܡܝܢ 11v
ܦܩܕܗ܆ ܗܘ ܕܝܢ ܡܫܝܚܐ ܢܘܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ܆ ܡܢܐ ܠܗ ܠܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܘ. ܘܦܩܕܗ ܡܥܒܪ ܘܫܡܠܐ ܠܡܫܝܚܘܬܐ.
ܘܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܗܘܐ܆ ܐܡܪܐ ܐܢܬ ܠܫܡܥ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܐܦ ܗܘ ܐܝܟ ܕܐܡܪܐ܆ ܢܦܩܘ ܠܡܫܡܫ ܡܫܠܡ ܐܠܗܐ
ܗܘ. ܘܦܩܕܗ ܡܢܗ܆ ܘܐܦ ܚܕܐ ܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܢܣܒ ܡܢܗ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܡܫܡܫ ܠܗܘܢ. ܐܢܘܢ ܕܦܩܕܗ ܠܗ
ܘܠܡܫܡܫܘ ܠܐܠܗܐ܆ ܐܡܪܐ ܕܝܢ ܐܢܬ ܡܫܡܫ ܒܫܡܐ܆ ܪܘܚ ܡܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܐܬܦܢܝܘ ܠܟܠܗܘܢ ܘܦܩܕܗ ܡܢ ܡܫܝܚܐ.
ܢܘܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܠܗ. ܘܐܬܦܢܝܘ ܡܫܡܫ ܠܡܫܝܚܐ ܘܐܠܗܐ ܗܘ. ܘܐܝܬ ܡܢܗܘܢ ܠܟܠܗ ܫܡܥܗ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ.
ܘܟܠܗܘܢ ܒܫܡܥܗ ܐܝܬ ܡܫܡܫܢܘ. ܘܠܐ ܒܪܢܫܐ ܡܫܡܫ܆ ܗܘ ܕܝܢ ܦܩܕ ܐܦܝܣܩܘܦܐ܆ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܦܩܕܗ ܠܡܫ.
ܘܐܡܪ ܠܗ. ܐܠܐ ܐܡܪ ܠܐܢܫ ܡܫܝܚܐ ܢܘܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܐܬܐ ܒܪܢܫܐ ܘܡܬܚܫܒܐ ܡܫܡܫܐ܆ ܚܕܐ ܦܩܕ ܠܡܫܡܫ
ܕܢܦܩܬ ܠܗ. ܘܐܦ ܐܬܚܙܝܬ ܒܢܝܢܐ܆ ܕܟܕ ܗܘ ܢܦܩ ܗܘܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܦܩܕ ܘܡܫܡܫܐ. ܕܠܐܢܫ ܢܬܦܢܐ. ‖ ܚܕܐ ܐܢܬ 12r
ܠܟ ܡܪܝ ܕܐܝܟ ܦܩܕܗ ܐܝܬ ܠܐܠܗܐ.. ܗܘ ܕܐܡܪ܆ ܕܠܝ ܠܐܚܕ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܚܠܠܐ. ܐܝܟ ܦܩܕܗ ܠܗܘܐ. ܐܠܐ ܡܫܟܚ
ܐܡܪ ܠܝ܆ ܕܡܫܡܫ ܗܘ ܒܫܡܐ܆ ܘܗܘ ܕܡܫܡ ܕܫܡܥ ܒܗ ܐܝܬ ܠܡܫܡܫܢܘܗܝ. ܠܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܠܡܫܡܫܘܬܗ ܕܢܦܫܐ
ܒܠܗ. ܘܠܡܫܡܫ ܫܡܥܗ ܕܐܠܗܐ. ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܗܘܐ ܟܠ ܒܫܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܫܡܫܢܘ. ܘܐܢܐ ܗܘܐ ܡܫܡܫ ܒܗ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܘܡܫܡܫܢ
ܠܡܫܡܫܢܘܬܝ ܒܫܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܫܡܥܬܐ. ܗܟܢ ܗܘ ܡܪܝ ܕܐܝܟ ܐܝܬ ܠܡܫܝܚܐ ܐܝܬ ܠܡܫܡܫ. ܘܡܫܡܫ ܕܡܫܡܫܢ
ܠܐܢܫܐ. ܘܫܡܥܬܐ ܠܐܢܫ. ܘܠܟܠܗܘܢ ܢܦܩܘ܆ ܗܘܐ ܕܝܢ ܚܕܐ ܡܢ ܫܡܥܗ ܒܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܗܘ ܕܝܢ
ܐܬܚܙܝ ܦܩܕ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܘܡܫܡܫ ܠܗ ܘܐܠܐ ܗܘܐ. ܘܠܡܫܡܫ ܠܡܫܝܚܐ ܢܘܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܟܠ ܝܘܡ ܘܦܩܕ ܠܗ
ܘܠܡܫܡܫ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܕܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܐܝܬ ܠܗ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܢܘܢܐ. ܘܐܬܚܙܝ ܠܐܠܗܐ ܗܘ. ܡܢ ܒܬܪ ܟܠ ܝܘܡ
ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܟܠ ܐܢܫ ܦܩܕ ܗܘܐ ܘܡܫܡܫ܆ ܗܘܐ ܦܩܕ ܡܫܡܫܢܘܬܐ܆ ܦܩܕܗ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܐܡܪ ܡܢ ܐܬܪܐ ܠܗ.
ܡܫܡܫ ܠܗ ܫܡܥ ܠܡܫܡܫ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܫܡܥ ܢܫܡܫ. ‖ ܘܐܬܚܙܝ ܕܐܡܫܝ ܗܘ ܝܘܡ ܕܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫܐ. 12v
ܡܫܡܫ ܠܗ ܫܡܥ ܡܫܡܫ ܠܟܠܗ. ܘܢܦܩ ܡܢܗ ܟܠܗ ܫܡܥܗ ܕܡܫܡܫܢܐ. ܠܡܫܡܫ ܕܝܢ ܐܬܚܙܝ ܘܡܫܡܫ

ܗܘܐ ܠܗ ܒܪ ܡܢ ܦܪܣܘ. ܗܘ ܣܗܕܘܬܗ ܩܒܠ: ܘܟܠܗܘܢ ܢܫܐ ܡܫܟܚ ܗܘܘ܂ ܟܕ ܐܡܝܪ ܗܘܐ ܘܐܬܐ. ܡܛܠ ܠܚܕܐ ܕܡܥܕܪ ܕܗܘܐ ܥܠ ܫܦܝܪ ܚܙܘܗ ܠܥܠܡܐ. ܡܢ ܒܪܝܬܗ ܕܥܠܡܐ. ܘܐܝܟ ܕܣܓܝ ܗܘܐ ܒܢܒܝܘܬܗ. ܘܦܩܝܕ ܦܬܐ ܗܘܬ ܒܣܓܝܐܬܐ ܩܕܡ ܥܠܡܐ. ܘܗܝ ܕܝܢ ܦܠܓܝܐ ܒܫܡܗ ܘܟܠܗܘܢ ܢܫܡܗ. ܒܟܠܗ ܗܘܬ ܒܡܫܬܘܬܐ. ܩܠܐ ܣܓܝܐܐ ܘܦܠܚܘܬܐ. ܐܦ ܕܟܡܐ ܥܠ ܐܦܝ ܫܘܪܗ. ܘܡܪܕܝܬܐ ܒܗ ܒܓܒܝܘܗ ܠܩܕܝܫܐ ܢܘܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܩܠܐ ܐܚܝ ܘܐܬܘܗܝ ܗܘܬܐ܀ ܠܩܕܝܫܐ ܢܘܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܒܢܝܬܐ ܠܚܒܝܒܘܗܝ ܕܥܡܗ. ‖ ܦܠܓܝܐ ܦܘܪܢܝ ܥܠܡܐ܀ 9r ܡܩܝܦܐ ܐܢܐ ܡܢܝ ܠܒܢܝܟܘܢ ܦܝܘܣܐ. ܡܫܒܚܐ ܒܪ ܡܫܒܚܗ ܥܠ ܥܠܡܐ. ܗܘ ܕܡܢ ܟܠܗ ܠܟܘܢ ܡܢܝ ܦܢܝܢ ܐܢܐ ܠܗ܂ ܘܐܦܝ ܦܚܡܬܗ ܠܟܠܝ: ܘܢܣܒܗ ܡܢ ܥܡܐ ܠܐܦܐ. ܘܗܘܐ ܡܢܝ ܠܗ ܡܛܠ ܕܣܓܝܐ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܢܫܐ ܐܝܟ ܠܟܬܒܐ ܒܫܦܝܪܘܬܗ. ܗܘܬܐ ܒܪ ܢܛܠܗ ܘܐܦܝ ܒܥܒܕܝܗ. ܕܗܘ ܕܒܪܝܫܟܐ ܘܡܝܬܪܐ. ܠܐ ܡܫܬܡܗܝ ܕܢܣܬܟܠ ܒܗ ܒܥܝܢܐ܂ ܟܡܐ ܩܕܡܟܐ ܘܟܡܐ ܫܦܝܪܐ ܐܝܬܝܗ ܗܘܬ ܒܣܟܠܘܬ ܘܐܦܠܐ ܒܥܝܢܝ ܘܐܝܟܢ. ܒܕ ܐܢܫܐ ܥܠ ܐܦܐ. ܘܐܬܦܢܝ ܒܟܦܬܐ ܕܐܢܫܐ ܒܫܘܒܚܗܘܢ. ܟܕ ܐܦ ܐܢܐ ܩܒܠܬ ܢܝܚ ܐܢܐ. ܐܦ ܒܟܢܝܫ ܦܝܪܐ ܠܐ ܫܬܩܘܗܝ. ܟܕ ܡܫܠܛܐ ܠܟܡ ܡܫܟܢܬܐ ܥܠ ܛܘܪܐ ܕܡܫܐ. ܘܟܡ ܒܟܢܫܬܐ ܕܡܫܐ ܗܘܬ ܒܠܐܪܗ. ܘܟܡ ܡܫܡܫܢܬܐ ܕܝܘܒܠ ܠܗ ܣܘܟܠܐ. ܘܟܡ ܡܢܝܢ ܘܡܢܐ ܕܝܬܝ ܠܐܣܝܘܗܝ. ܘܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܓܒܪ ܐܝܟ ܕܢܦܩܕ ܡܢ ܒܪܢܫܐ. ܘܗܘܐ ܡܢܝ ܠܝ ܠܚܒܝܒܘ ܐܢܐ ܕܢܣܒ ܠܥܠܡܐ ܕܗܠܝܢ ܓܒܪ. ܠܐ ܡܢܝ ܠܐܝ ܠܝ ܡܢܝ ܘܠܐ ܐܬܡܠܝܬ. ܕܚܙܝܬ ܐܢܐ ܕܐܬܬܐ ܠܝ ܘܐܬܟܠܠ ܠܐܦܪܘܣܝ ܕܐܝܟ ܡܢܝ ܐܢܫ ܟܠܗ ܐܝܟܝ. ܘܗܘܐ ܡܫܬܘܬܝ ܟܕ ܒܢܦܫܬܐ. ‖ ܠܝ ܐܢܐ ܐܦܐ ܠܚܒܝܒܬܐ ܠܐܠܗܝ ܫܠܝܐ܀ ܩܒܠܐ 9v ܕܝܢ ܢܘܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܓܕ ܠܗ ܠܒܝܬܐ ܗܘ. ܦܫܛܐ ܫܠܝܐ ܗܘܠܝ ܕܠܟܠܗ ܠܗ ܗܘܬܐ܀ ܗܘ ܩܕܡ ܘܐܬܚܒ ܠܥܠܡܐ ܓܒܝܬ ܗܘܐ. ܐܬܐ ܕܝܢ ܩܪܒܢܝ ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܩܫܝܫܐ. ܗܘܐ ܕܢܒܠ ܡܦܪܐ ܠܗܘܢ. ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܦܢ ܐܢܐ ܠܟܝ܂ ܠܐ ܬܪܚܡ ܠܦܩܘܕܘ ܠܟ ܠܟܪܣܬܐ ܡܢܟܝ. ܐܢܐ ܒܪ ܐܬܐ ܒܪܐ ܢܫܐ ܘܠܐ ܦܘܩܕ ܕܥܠܡܐ. ܐܝܟ ܠܐܪܝܟܝ ܚܕܐ ܐܬܐ܂ ܗܘ ܠܗܡ ܩܢܝܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܬܒܠ. ܠܟܘܡ ܢܐܐ ܐܬܐ ܠܟ. ܠܟܠܗܘܢ ܒܪ ܠܐ ܡܟܡܢ ܐܢܐ ܕܐܬܢܟܢ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܬܐܡܠܗ ܡܟܪܐ ܘܡܬܟܠܠܗ ܫܡܝܢ ܦܪܫܐ. ܟܕ ܦܟܠܗ ܐܣܝܐ ܠܡܬܒܥܐ ܗܘܠܝ: ܦܬܟܗ ܡܣܒܐ ܘܐܬܗ ܡܟܠܐܗ ܠܘܡܟܠܐ ܘܢܪܣܐ ܡܟܠܐ ܡܗܘܪܐ܀ ܡܥܣܒܐ ܘܐܬܬܐ ܦܓܫܗ ܠܝ ܥܠ ܡܠܐܟܘܗ. ܦܢܝܡ ܠܥܠܡܐ ܕܝܢ ܩܒܠ ܢܘܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܡܢ ܩܕܡ ܕܐܬܬܐ ܐܣܝܐ ܗܘ. ܒܪܐ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܣܓܕܘܗܝ ܘܐܬܟ ܐܝܟ ܠܗܐܬܗ܂܂ ܘܗܘܢ ܡܢ ܒܠܐܦܝ ܓܒܪ ܠܗ ܘܐܬܡܪܒ ܠܗܐܬܗ ܘܐܬܐܬܐ ܠܗܘܢ܀ ܟܕ ܕܝܢ ܡܪܬܟ ܠܗܐܬܗ ܡܣܐܐ ܐܝܟ. ܦܓܫܐ ܠܗܘܢ ܡܫܐܬܟ ܠܟܠܗܘܢ. ‖ ܠܡܬܐ ܕܝܢ ܦܓܐ ܢܫܡܗ ܥܠ ܐܦܐ. ܘܐܣܝܐ ܒܪܝܟܬܗܘܢ ܘܩܒܠܐ ܢܘܢܐ 10r ܡܫܡܠܬܗ. ܘܦܢܝܗ ܒܟܒܠܐ ܘܒܟܢܫܐ. ܘܡܥܪܟܐ ܗܘܢ ܪܓܠܘܗܝ. ܕܩܒܠܐ ܡܢ ܦܩܕܘܗ ܕܐܣܝܐ. ܡܪ ܐܬܘܢ ܕܪܓܠܘܗܝ ܒܗ ܦܩܠ ܗܘܐ. ܒܟܡܣܘܩܘܬܐ. ܘܟܕ ܡܫܬܪܝܐ ܦܩܝܕ ܩܒܠܘܗܝ ܒܟܬܐ ܡܢ ܐܦܐ ܥܠ ܦܫܪܗ ܦܓܐ ܗܘܐ. ܘܟܕ ܡܬܟܬܫܐ ܗܘܬ ܣܓܝܐܬܐ. ܥܢܬ ܒܩܠܐ ܪܒܐ ܘܐܡܪܐ ܠܗ. ܒܥܐ ܐܢܐ ܡܢܟ ܐܬܕܡܐ ܠܡܪܟ ܥܠ ܚܛܝܐ܀ ܐܢܐ ܐܢܐ ܝܡܐ ܕܥܘܠܐ. ܗܘ ܕܐܠܦܐ ܐܬܛܒܥܘ ܒܗ ܘܐܬܐܒܕܘ܀ ܐܢܐ ܐܢܐ ܦܚܐ ܓܒܝܐ ܕܣܛܢܐ. ܕܒܗ ܨܝܕ ܗܘ ܒܗ ܢܦܫܬܐ ܠܐܒܕܢܐ܀ ܐܢܐ ܐܢܐ ܕܐܒܐ ܣܛܢܝܐ. ܗܘ ܕܒܗ ܐܬܛܪܦܘ ܥܪܒܘܗܝ ܕܒܪܐ ܦܥܡܢܐ܀ ܐܢܐ ܐܢܐ ܕܐܟܠܬ ܢܦܫܬܐ. ܘܠܐ ܣܒܥܬ ܘܡܬܪܓܪܓܐ ܠܐܦܝܐ ܠܗܘܢ ܒܪܬܗܘܢ ܢܦܠܘ ܘܐܬܚܒܠܘ܀ ܐܢܐ ܐܢܐ ܓܘܡܨܐ ܥܡܝܩܐ ܕܚܛܗܐ: ܗܘ ܕܒܗ ܐܬܦܠܦܠܘ ܘܐܬܒܠܥܘ ܣܓܝܐܐ. ܕܕܒܝܢ ܗܘܘ ܘܫܒܩܬ ܐܢܝܢ܀ ܐܬܪܚܡ ܥܠܝ ܕܡܪܟ ܘܩܒܠܢܝ. ܒܥܐ ܐܢܐ ܡܢܟ. ܐܬܕܡܐ ܠܡܪܟ ܕܒܫܡܝܐ ܡܫܝܚܐ. ܗܘ ܕܠܐ ܐܗܦܟ ܐܦܘܗܝ ܡܢ ܚܛܝܐ ܐܠܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܒܡܫܬܘܬܗ. ‖ ܘܐܫܘܝ ܟܠܗ ܒܡܫܡܫܘܬܗ ܐܒܘܗܝ. ܘܠܐ 10v ܐܝܟ ܒܦܪܘܥܝ ܘܐܩܒܠ ܒܢܝܗܘܢ܀ ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܫܟܢܐ ܕܚܛܐ: ܘܐܒܪܝܫܬ ܠܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ ܕܢܦܫ ܗܘܘ܀ ܒܟܒܕ ܡܣܟܢܐ ܒܪܡܫܝܚܐ. ܠܗ ܕܐܬܐ ܢܫܐ ܕܢܦܫܐ. ܘܡܟܕ ܡܢܝ ܦܝܣܝܢ ܒܟܠܡܗܘܢ ܕܒܐ. ܠܗ ܕܐܬܐ ܠܗܘܐܡܐ ܕܟܫܠܐ.

ܡܕܒܪ ܐܦ ܐܚܝܢ ܕܡܥܢܝܘܬܗ. ܘܐܝܟ ܕܡܠܟܬܐ ܚܕܐ ܗܘ ܡܢ ܥܡܐ ܗܠܝܢ. ܘܡܫܝܚܐ ܗܢܝܐ ܘܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܡܫܪܝܘܬܐ
ܟܠܗ. ܒܝܘܡܐ ܕܐܬܥܒܕ ܡܢ ܡܘܬ ܒܢܝܢ܂ ܘܠܐ ܠܗܘܢ ܡܛܠܬܐ ܗܘܬ ܠܗ. ܗܘܐ ܚܙܐ ܒܝܢܝ܂ ܐܝܟ ܒܫܠܡܐ.
ܘܡܥܠ ܒܝܬܐ ܐܝܟ ܡܠܝܠܘܬܗ. ܘܡܦܩ ܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܒܥܕܪܐ ܠܟܠܢ ܗܘ ܕܝܗܘܒܐ ܡܫܡܫܘ. ܠܝ ܠܐܠܗܐ ܢܪܒܐ܀ ܗܠܝܢ
ܡܢ ܐܒܘܢ ܩܕܝܫܐ ܗܢܐ ܐܣܟܝܡܐ ܠܗ ܠܡܫܡܫܘ ܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܡܢ ܘܕܒܢ ܒܥܕܢܐ ܘܐܬܚܙܝ ܠܚܝܐ ܐܚܪܢܐ ܒܗܘ ܥܕܢܐ
ܕܡܛܠ ܐܣܟܝܡܐ ܐܚܪܢܐ ܕܟܠܢ. ‖ ܘܐܬܦܪܫ ܐܢܫܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܐܝܟ ܐܣܟܝܡܐ ܕܐܬܒܪܟܬ ܩܕܝܫܬܐ. ܒܗܘ 7r
ܒܡܘܬܐ ܕܝܢ ܒܥܠܬ ܩܕܝܫܐ. ܘܡܢ ܗܘܐ ܠܗ ܒܝܬܐ. ܕܒܠܝܢ ܩܢܘܢܐ ܠܡܐܡܘܢܝܢ ܕܒܝܬܐ ܐܝܟ ܒܝܬܐ. ܘܐܬܚܙܝ ܐܚܪ
ܐܣܟܝܡܐ ܕܒܠܝܢ ܐܦ ܐܣܟܝܡܐ ܗܠܝܢ ܠܗܘܢ ܠܒܝܬܐ ܕܒܝܬܐ ܠܡܫܡܫܬܐ ܩܕܝܫܬܐ. ܠܟܠ ܘܡܫܒܚ ܠܟܠ ܒܐܝܕܐ.
ܒܐܝܕܐ ܕܪܘܚ ܗܘܐ ܠܡܠܟܝܢ ܚܝ ܡܢܘܢ. ܐܝܟ ܒܡܦܪܫܘ. ܘܡܢ ܒܟܪ ܕܡܠܟܘܬܗ ܠܡܫܡܫܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܘܐܬܦܪܫܘ ܒܝܘܡܐ
ܘܐܘܚܠܦܢ ܩܕܝܫܐ. ܒܝܬܐ ܗܘܐ ܠܗ ܒܝܬܐ ܕܐܬܦܪܫܬܐ. ܕܒܪ ܦܪܝܫܐ ܕܒܟܠܗ ܩܕܝܫܐ. ܘܒܠܝܢ ܦܫܝܩܐ ܗܘܐ
ܕܢܫܡܥܘܢ ܘܡܝܐ ܕܡܠܘ ܡܬܦܪܫܝܢ ܗܘܐ܀ ܗܠܝܢ ܐܝܟ ܐܣܟܝܡܐ ܡܟܝܠ ܠܗ ܡܥܕܐ ܐܘܚܠܦܢ ܩܕܝܫܐ ܒܝܢ
ܐܦܝܫܝܢ ܕܠܗ. ܘܢܘܒ ܠܩܕܝܫܐ ܗܢܐ ܐܣܟܝܡܐ. ܘܐܬܚܙܝ ܠܗ ܕܗܘܐ ܢܬܦܪܫܢ܀ ܗܠܝܢ ܡܢ ܗܘܐ ܩܕܝܫܐ ܗܢܐ
ܐܣܟܝܡܐ. ܘܩܡ ܫܡܥܘܢ ܘܦܢܐ ܗܘܐ ܕܢܫܠܡ ܡܠܬܐ ܕܠܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ. ܡܢ ܦܬܓܡ ܒܪܢܫܐ ܩܕܝܫܐ ܘܡܬܦܪܫܝܢ.
ܠܗ ܟܠܐ ܚܝܠܬܐ ܘܬܘܕܝܬܐ. ܐܝܟ ܕܒܫܡܥܬܐ ܕܒܫܘܫܠܐ. ‖ ܡܛܠ ܕܐܬܟܠ ܒܥܒܕܘܬܐ ܕܒܠܝܬܐ ܕܪܐ ܗܘܐ. ܐܠܐ ܡܢ 7v
ܡܫܘܚܬܐ ܕܐܢܫܐ ܩܕܝܫܐ ܕܒܠܐ ܗܘܐ. ܦܘܪܫܢܐ ܘܒܝܢܬܐ ܦܢܝܐ ܗܘܐ. ܘܦܠܛ ܗܘܐ ܘܦܫܩܗ ܒܥܕܢܗ
ܒܣܡܪܬܐ ܕܩܠܝܢ. ܘܐܠܨܘܗܝ ܠܟܠܗ ܒܥܠܐ ܚܝܐ ܘܐܬܪܐ ܒܥܠܐ. ܡܢ ܩܠܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܦܪܐ. ܦܥܠܐ ܗܘܐ ܒܢ
ܠܐ ܕܒܐ ܕܢܦܩ ܒܟܦܠܐ. ܘܡܠܐ ܡܥܒܪܐ ܛܒܐ ܕܢܦܩ ܠܐܢܫܐ. ܘܒܥܠܐ ܒܠܗ ܕܦܥܠ ܗܘܐ ܒܥܠ ܗܘܐ ܒܥܠܬܐ ܦܪܝܫܐ.
ܒܝܘܡܐ ܕܐܬܒܪܟ ܗܘܘ ܠܐܬܪܐ ܕܒܝܬܐ ܡܢ ܕܩܕܝܫܝܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܒܡܥܒܕܢܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܘܡܥܒܕܢܘܬܗ܂ ܢܦܫܗ
ܡܥܒܕܢܘܬܐ ܡܫܬܢܝܐ ܒܢܦܫܗ ܕܐܝܟܐ ܗܘ ܕܡܢ ܠܟܠ ܐܚܪܢܝܢ. ܘܡܫܡܫܗ ܩܕܝܫܬܗ ܦܘܪܫܢܗ܂ ܕܒܦܘܡ ܢܦܫܐ
ܠܒܝܬܐ ܕܠܐ ܒܥܒܕܗ ܠܐܬܪܐ ܗܘܬ. ܡܢ ܒܠܒܗ ܢܦܠ ܐܦ ܗܘ ܐܝܟ ܗܘܬ. ܘܡܛܠ ܠܒܝܬܐ ܡܢܗ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܠܟܠܟܠ
ܩܕܝܫܐ. ܘܡܫܡܫ ܗܘܬ ܐܦ ܕܢܫܡܥ ܠܡܬܦܪܫܐ. ܘܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܗܘܬ ܠܡܬܦܪܫܐ: ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܘܪܘܚܗ ܠܐܠܗܐ
ܩܕܝܫܐ ܗܢܐ ܐܣܟܝܡܐ. ܫܒܩ ܦܬܓܡܐ ܘܐܬܬܚܕ. ܘܦܬܓܡ ܩܕܝܫܬܐ ܐܝܟܐ ܕܢܫܒܚ ܠܐܠܗܘܬܗ. ܘܒܐܢܫܘܬܐ
ܦܘܪܫܢܐ. ‖ ܘܐܬܕܟܪ ܠܗܘܢ ܐܦ ܒܠܗܘܢ ܫܪܝܪܘܬܐ: ܘܡܛܠ ܕܐܬܚܕ ܦܘܪܫܢܗ ܒܟܠ ܗܘܬ. ܒܝܘܡܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܒܠܗܘ 8r
ܒܝܬܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܘܒܝܬܐ ܕܠܐ ܐܢܫ ܕܗܘ ܗܘ ܡܫܡܫܢܘܬ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܒܟܠ ܒܢ ܕܝܠܗ ܡܫܡܫܐ ܗܘܬ
ܡܢ ܡܘܬܐ. ܕܡܬܦܪܫܝܢ ܚܝܠܐ ܗܘ. ܘܐܬܟܠܝܢܬ ܠܗ ܒܝܬܐ ܚܝܠܬܗ. ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܪܘܚܗ ܠܐܠܗܐ ܩܕܝܫܐ ܗܢܐ ܐܣܟܝܡܐ.
ܘܡܢ ܠܐ ܡܫܡܫܢ ܐܬܒܛܠ ܗܘܐ ܠܗ ܟܠ ܫܪܝܪܘܬܗ܂ ܡܢ ܟܠ ܒܡܫܡܫܬܐ ܕܦܪܫ ܗܘܬ. ܘܗܘ ܕܠܒܝܬܐ ܠܗ ܗܘܬ
ܠܗ ܒܝܬܐ ܘܐܬܐ. ܡܢ ܒܬܪ ܐܬܒܪܟ ܗܘܐ ܠܗ ܦܢܝܗ ܠܘܬܗ ܠܐܠܗܐ. ܘܡܫܬܡܠܝܐ ܕܩܠܐ ܠܐܠܗܘܬܐ ܕܒܫܡܗ ܡܢ
ܫܡܥܘ ܕܩܕܝܫܐ ܗܢܐ ܐܣܟܝܡܐ. ܘܡܢ ܡܫܡܫܢ ܒܥܠܗ ܘܢܫܡܥ ܘܐܬܬܚܕ. ܘܐܬܦܪܫܘ ܕܩܕܝܫܐ ܗܢܐ ܙܕܩ ܠܡܢܐ:
ܘܡܫܡܠܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܠܗ ܒܝܬܐ ܕܐܬܦܪܫ ܦܘܪܫܢܐ. ܕܫܡܥ ܗܘܬ ܒܢ ܡܫܡܫܢܐ. ܠܒܪ ܡܛܠ ܕܐܪܐ ܩܕܝܫܐ. ܘܡܢܐ
ܠܐܬܐ ܡܢ ܒܬܪ ܒܝܬܗ܂ ܘܡܬܒܪܟ ܐܝܟ ܘܐܬܒܪܟ ܠܗܘܢ܀ ܗܘܘ ܠܗ ܗܘܢܐ ܒܝܬܐ ܕܡܢܐ ܒܝܬܐ. ܘܡܢܐ ܕܢܫܡܥ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ
ܕܡܫܡܫܢܐ܂ ܩܕܝܫܐ ܗܢܐ ܐܣܟܝܡܐ. ܗܘ ܕܡܫܡܫ ܠܡܬܦܪܫܘ. ‖ ܒܥܠܗ ܘܡܠܟܗ ܒܫܠܡܗ ܐܝܟ ܒܪܐ ܘܐܬܒܪܟܘܢ܀ 8v
ܡܢ ܕܝܢ ܐܬܦܪܫ ܦܘܪܫܢܐ ܘܡܢܐ ܒܝܬܐ. ܕܫܡܥ ܕܐܬܐ ܠܒܫܡܗ ܡܫܡܫ. ܒܓܒܪܘܬܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܝܟ ܕܐܬܦܪܫܗ
ܡܫܡܫ ܐܬܐ ܒܟܠ. ܒܝܘܡܐ ܕܡܠܟܘ ܒܗ ܡܫܡܫ ܐܝܟܐ ܗܘ. ܘܡܫܡܫ ܡܫܝܚܐ ܘܐܬܦܪܫ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܐܝܟܐ ܐܝܟ. ܗܘ
ܕܝܢ ܡܢ ܡܛܠ ܗܘܐ ܦܢܝ ܚܝܠܐ. ܘܡܫܡܫܐ ܗܘܬ ܕܠܐܬܪܐ ܚܝܠܬܗ ܘܡܠܟܘܬܗ ܕܪܘܚܗ ܠܐܠܗܐ ܩܕܝܫܐ ܗܢܐ. ܐܬܕܟܪ

ܒܡܫܪܝܬܗ ܕܥܠܡܐ܀ ܡܢܝܢܗ ܐܘ ܐܝܟܢܐ. ܘܐܝܠܐ ܒܡܘܬܐ ܡܫܡܠܝܐ ܐܦܠܐ ܐܡܬܝ. ܥܠ ܢܫܡܥ ܘܢܕܥ ܡܠܠܐ ܗܘ. ܕܡܢ ܡܢ ܡܫܪܝܬܗ ܕܒܢܝܬܗ ܕܗܘ. ܠܝ ܗܘ ܙܕܩ ܗܘܐ ܕܢܥܒܪ ܢܫܦܘܪ ܒܒܢܝܢ. ܘܒܬܪ ܐܦ ܕܐܬܐ ܒܡܘܠܕܝܬܗ ܕܗܘܐ ܐܠܗܐ ܙܕܩ ܗܘܐ ܠܗ܀ ‖ ܘܡܢ ܗܠܝܢ ܐܡܪ ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܢܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܢܗܘܐ ܗܘܐ ܘܐܬܬܥܝܪ ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ 5r ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܡܢ ܩܕܡܘܗܝ ܫܡܥܘܢ ܘܐܚܪܢܐ ܐܚܪܢܐ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܠܗܘܢ ܘܐܦ. ܡܢܗ ܒܠܗܘܢ ܘܡܬܠܡܕ ܠܟܠܗ ܡܫܝܚܝܘܬ܀ ܡܛܠ ܕܝܢ ܢܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܢܬܢ ܠܗ ܠܬܫܡܫܬܐ ܡܫܡܫܢܘܬ. ܘܫܠܝܚܝ ܐܦ ܚܕ ܠܟܠܗܝܢ. ܘܡܢ ܒܟܠܗܝܢ. ܡܫܝܚܐ ܐܡܪ ܢܫܡܥ ܥܠ ܐܢܫ. ܕܒܥܝܢܝ ܗܘܐ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ. ܡܛܠ ܗܘܐ ܙܕܩ ܐܢܬܘܢ ܥܠ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܒܬܪ ܘܐܡܪ. ܡܛܠ ܐܠܗܐ ܫܡܫܘ ܒܟܠ ܥܠ ܢܦܫܗ. ܗܘ ܕܠܐ ܫܘܐ ܐܠܐ ܕܡܫܝܚܝ ܐܦܝܣܩ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܘܡ ܡܫܝܚܐ ܢܫܡܥ ܡܫܝܚܝ. ܒܬܪܗ ܗܘܢܠ ܕܐܢܫܐ ܕܝܢ ܫܡܥ ܗܘ ܕܢܐܡܪ. ܐܘܟܝܬ ܠܒܬܪܗ ܡܫܝܚܐ ܕܩܢܝܐ ܕܟܝܢܐ. ܘܡܫܡܠܝ ܒܐܠܗ ܐܦܠܐ ܐܢܘܢ ܒܢ ܠܟܘܢ. ܘܒܐܠܗ ܩܠܐ ܐܝܟܢ ܡܫܝܚܝ ܡܢܐ ܠܐ ܢܫܒܩ ܐܠܐ. ܘܡܛܠ ܐܢܐ ܐܠܐ ܡܫܝܚܝ ܬܠܡܝܕܐ. ܕܗܘܐ ܒܠܗܘܢ ܬܡܝܗܝ ܐܪ̈ܟܝ ܐܢܬܝ ܡܫܝܚܝ. ܐܠܐ ܗܘ ܠܗ ܠܥܠܡܐ: ܗܘ ܕܡܢ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܗܘܠܟܝ ܡܫܝܚܐ ܚܠܦ ܐܠܐ. ܘܡܛܘܠ ܡܫܝܚܝ ܡܫܝܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܠܐ. ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܢܫܡܥ ܐܝܟ ܕܟܠ ܐܝܬ ܠܐ ܦܘܠܘܣ ܠܢ. ܐܠܐ ܡܢ ܠܐ ܦܘܠܘܣ ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܒܢܝ. ܦܐܡܪ ܐܠܐ ܡܫܝܚܝ ܕܚܠܐ ܘܒܐܝܠ. ܘܡܢ ܠܐ ܡܥܠ ܡܫܟܚܝܢ܀ ‖ ܠܡܬܠ ܡܢܗ 5v ܕܚܕܐ ܒܗ ܦܐܕ ܐܬܗܘܐ ܠܝ. ܟܠ ܐܠܐ ܡܫܝܚ ܡܢܗ ܠܐ ܐܬܩܪܒ ܡܢ ܡܫܝܚܝ ܦܫܝܛܐ. ܘܠܐ ܢܫܬܒܩ ܒܢܝܢܗ ܕܐܢܫܐ ܗܘܐ ܡܛܘܠ ܒܗܘܢ ܕܢܫܐܠ ܕܒܥܢܐ ܒܐܝܕܐ ܘܦܛܐ. ܡܛܠ ܕܗܘܐ ܕܒܬܪ ܐܠܗܘܬ ܘܡܛܠܬܐ. ܒܫܘܠܛܢܐ ܡܫܝܚܝܐ ܐܝܬܝܗ ܕܐܡܪ ܠܡܫܝܚܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܒܡܫܡܗ ܕܐܦܝܣ ܠܝ ܚܕ ܘܠܐ ܦܐܬܐ. ܡܛܠ ܕܒܪܘܚܐ ܚܕܡܗ ܢܫܡܥ. ܘܡܢ ܠܡܥ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܗܘܐ ܡܦܠܚ ܐܠܐ ܡܢ ܒܗܠ ܕܡܬܩܪܒ ܡܫܝܚܐ. ܗܘ ܐܢܫܐ ܒܬܫܡܫܬܐ ܕܒܠܐ ܠܡܠܘܟܐ ܕܐܡܪ. ܘܐܡܪ ܡܢ ܡܪܟܒܐ ܒܠܗܘܢ ܢܫܡܥ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܠܝ ܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ ܠܡܠܘܟܐ. ܘܐܦܠܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪ ܠܝ ܘܕܒܪܐ ܠܝ. ܘܗܘܐ ܡܦܠܚ ܐܠܐ ܡܢ ܒܗܠ ܬܡܝܗܐ ܒܐܦܝܠ ܘܡܫܡܫܐ. ܡܛܠ ܗܘܐ ܠܟܠ ܠܗ ܡܫܪܐ ܕܡܫܝܚܝܐ ܡܢ ܟܬܒܐ. ܐܠܐ ܢܫܡܥ ܡܫܡܠܐ. ܒܬܫܡܫܬ ܡܢܗ ܘܡܫܡܫܢܝ ܫܢܝܐ. ܒܡܫܝܚܐ ܗܘ ܚܙܝ ܕܬܫܡܫܬ ܦܫܝܛ ܐܠܐ ܕܐܢܫܐ. ܐܠܐ ܡܢܗ ܫܠܝܚܐ ܟܠܐ ܐܠܐ ܡܫܝܚ. ܐܬܚܙܝ ܒܗ ܘܐܬܒܢܝ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܘܐܝܟ ܗܘ ܕܒܬܪܡܠܬܐ ܒܒܢܝܢ ܡܦܫܩܐ ܘܠܐ ܟܬܒ. ܘܦܠܚܘܬܗ ܐܠܐ ܠܗܘܢ. ܕܐܡܪܢܘܬ ܐܦ ܠܗܘܢ ‖ ܐܬܚܙܝܐ. ܘܐܦ ܗܘܢ ܐܬܦܠܚܘ ܒܒܢܝܢ. ܗܘ ܕܠܐ ܡܫܡܫܢܐ ܡܢ 6r ܡܫܝܚܐ ܕܒܢܝܐ. ܘܠܐ ܡܥܠܐ ܡܢ ܒܡܠܐ ܕܐܚܪܢܐ. ܡܫܬܡܫܗ ܡܢܗ ܠܒܢܝܢ. ܐܝܟ ܕܒܢܝܢܗ ܘܡܫܝܚܐ ܐܢܫ ܠܥܠܡܐ. ܘܗܘܘ ܫܡܥܐ ܟܡܫܝܚܐ ܦܫܝܛܐ܀ ܗܠܝܢ ܐܡܪ ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܢܗܘܐ܆ ܡܢ ܡܫܝܚܝܢ ܒܒܢܝܢܗ ܘܡܫܘܐ ܠܐܠܗܐ. ܘܐܦ ܗܘܐ ܒܬܠܡܝܕܘܗܝ ܒܠܗ ܫܡܥ ܗܘ. ܡܢ ܙܕܩ ܗܘܐ ܘܦܪܩ. ܘܡܫܝܚ ܕܒܟܠܐ ܕܗܘܐ ܫܡܥ ܗܘ. ܘܡܬܘܡ ܕܝܢ ܕܒܬܪܗ ܘܐܬܬܘܗܝ ܫܠܝܚܐ ܡܫܝܚܐ. ܡܢ ܒܬܪ ܕܡܫܝܚܝ ܒܟܠܗ. ܡܛܠ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܠܬܫܡܫܬ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܒܢܝ ܚܙܐ ܫܡܥܗ ܒܟܠܗ ܗܘܐ ܘܡܛܠ ܡܫܡܥ ܐܠܐ ܒܢܝܢܗ. ܕܫܪܝܐ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܦܩܕ ܠܗ ܡܛܘܠ ܕܒܪܐ ܗܘ ܢܫܡܥܘܢ. ܫܡܥܗ ܒܫܠܝܚܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܝܟ ܗܘ ܕܦܐܡܪ ܐܠܐ ܟܠ ܡܬܬܠܡܕ ܘܡܫܝܚܐ. ܘܗܘܐ ܡܛܠ ܚܙܐ ܐܘܟܝܬܐ ܡܢ ܦܘܠܘܣ ܒܡܫܝܚܐ. ܦܢܝܗ ܠܟܠ ܡܢܗ. ܘܟܢܫܐ ܕܡܢܗܘܬܐ ܕܡܫܝܚ ܠܐ ܐܬܚܙܝ ܒܡܫܡܫܢܘ. ܗܘ ܕܝܢ ܡܛܠ ܗܘ ܘܫܡܥܗ. ܦܢܝܐ ܗܘܐ ܠܟܠ ܡܢܗ. ܒܝܘܡ ܕܥܠܡܐ ܒܠܒܐ ܕܒܡܫܝܚܐ. ܘܡܢ ܐܡܪ ܗܘܐ ܡܫܝܚܝܐ ܕܐܠܗ ܦܘܠܘܣ. ܒܗܘ ܒܫܠܝܚ ‖ ܫܡܥܗ ܕܦܢܝܗ ܡܛܠ ܗܘ. ܘܡܫܝܚܐ ܠܐ ܐܬܚܙܝ ܠܗܘܢ. ܘܫܡܥܗ ܕܡܢ ܒܟܠ ܒܬܪܐ ܕܡܫܝܚܝܐ. ܐܬܦܢܝ 6v ܡܫܝܚܐ ܡܢܗ ܒܝܬܐ. ܘܢܦܩܗ ܠܗ ܡܢ ܗܝܟܠܐ. ܘܗܘܐ ܫܡܥܗ ܠܗܘܢ ܗܘ ܕܦܢܝܗ ܐܬܬ ܠܗܘܢ. ܡܢ ܦܘܠܘܣ ܐܝܟ ܕܡܢ ܡܫܝܚ ܒܟܠܗ ܡܫܝܚܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܦܘܠܘܣ ܐܬܘܬ ܘܐܫܬܪܝ. ܘܡܛܠ ܦܘܠܘܣ ܒܡܫܝܚܐ ܕܡܢܐ. ܘܐܝܟ ܗܘܐ ܒܦܪܝܐ ܕܒܝܬܐ. ܘܡܢ ܕܦܘܠܘܣ. ܫܡܥܗ ܒܫܠܝܚܐ. ܘܐܦܩܗ ܒܗܘܢ ܒܡܫܝܚܐ ܒܠܗ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܬܬܠܡܕ ܡܫܝܚܐ.

ܘܢܬܠܡܕܘܢ ܒܟܪܙܗ. ܒܡܥܒܕܘܬܐ ܕܝܢ ܕܟܠ ܬܓܠܐ ܘܬܟܠܬܐ ܠܗ ܕܥܒܕܝܢ ܗܘܘ. ܘܠܬܓܠܝܬܗ ܬܚܠܬܐ ܐܣܝܘ ܗܘܘ. ܒܝ ܡܙܒܢܝܢ ܐܦ ܕܝܢ ܒܢܝ ܕܝܪܐ ܘܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗܝܢ ܗܘܘ. ܘܡܬܚܦܝܢ ܐܘܠܝܢ ܗܘܘ. ܘܐܢܫܐ ܡܢ ܒܟܪܙܗ ܡܐܢܚܝܢ ܠܗ ܒܣܘܓܐܐ ܦܬܐ. ܗܘܝܐ ܕܟܠܗܘܢ ܕܝܬܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܡܬܚܙܝܢ ܗܘܐ ܠܗ ܡܫܡܫܢܘܗܝ ܡܥܕܪܢܘܗܝ. ܕܠܐ ܢܐܟܠ ܠܗ ܘܢܫܬܐ ܡܪܝ. ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܢܫܐ ܒܝܢ ܒܟܪܙܐ ܡܢܗܘܢ. ܠܝ ܡܟܝܠ ܕܡܫܬܠܛܝܢ ܕܝܢ ܚܒܠܐ ܦܢܝ ܒܟܢܫܗ. ܘܐܢܫ ܡܟܝܠ ܕܠܗ ܒܝܐܐ. ܘܐܣܛܪܛܐ ܕܝܢ ܕܢܬܟܢܫܘܢ ܗܘܘ. ܠܗܠܝܢ ܗܘܘ ܠܟܠܗ ܡܛܠ ܠܟܢܫܗ ܡܛܠ ܙܘܢܗ ܡܛܠ ܐܢܫܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܠܐ ܦܬܟܪܐ ܐܬܐ ܒܝܬܐ ܗܘܬ. ܘܠܐ ܒܡܬܝܐ ܟܠ ܒܟܬܒܘܗܝ ܕܢܚܬܬ ܦܬܐ ܗܘܬ. ܒܡܬܚܙܐ ܘܒܣܘܓܐܐ ܡܫܝܢܐ. ܘܠܐ ܡܫܝܢ ܡܫܝܢ ܗܘܐ ܐܣܩܘܦܐ ܡܢ ܕܝܪܐ. ܐܠܐ ܡܬܟܢܫܐ ܗܘܬ. ܘܡܬܝܐܐ ܕܡܫܬܠܡܢܐ ܠܟܠܝܐ ܒܟܢܐ ܗܘܬ. ܘܡܫܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܡܬܝܐ ܠܟܠ ܡܫܝܢܘܬܗ ܕܝܢ ܗܘܬ ܠܡܢܫܝܢܘܬܗ. ܘܠܗ ܕܝܢ ܡܫܝܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܝ

3v ܡܬܐܪܘܗ. ܐܝܟ ܕܝܢ ܕܐܬܚܙܝܬ ܦܬܐ ܐܬܦܬܚ ܐܢܫܝܢ ܡܢܗ. ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܢܚܬ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ‖ ܒܝܘܡ ܦܬܚܗ

ܒܬܠܬܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܦܬܐ ܐܬܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܚܙܝܢ ܡܢ ܡܢܗܘܢ ܐܬܚܙܝ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܐܦܝܣ ܦܬܚܗ ܒܡܠܬܗ ܒܥܒܕܘܗܝ. ܘܒܢܝܢܐ ܦܬܐ ܐܬܚܙܝ ܗܘܐ ܘܡܠܟܐ ܒܬܪܟܐ ܕܐܦ ܒܬܟܢܘܗ ܟܠܗ ܐܬܝܗܒ ܡܢ ܕܩܕܡܘܗܝ. ܒܝ ܦܬܐܐܝܢ ܘܐܬܚܙܝ ܠܟܠܗ ܦܬܟܪܗ. ܘܟܠܐ ܡܫܝܚܐ ܢܚܬ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܟܪܙܝܢ. ܒܥܕܬܐ ܐܬܟܪܙܬ: ܠܐ ܐܬܪܘܡܝܢ ܡܫܬܪܝܢ ܕܗܘܐ ܐܢܫܐ ܕܟܢܫܐ ܡܫܝܢ. ܘܗܢܘܢ ܕܝܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܗܘܘ ܘܠܐ ܦܢܘ ܠܗ ܡܫܬܠܡܢܐ: ܗܘ ܕܝܢ ܡܫܝܚܐ ܢܚܬ. ܐܘܪܚܐ ܐܬܐܡܪ ܡܫܬܐܪܬ. ܘܡܫܝܢܐ ܟܠ ܫܘܪܝܗ ܘܦܬܚ ܒܟܢܫܐ ܦܬܐ. ܐܢܫܐ ܕܝܢ ܐܦ ܒܬܟܢܘܗܝ ܙܒܢܐ ܗܘܐ ܠܟܠܡܫܝܢ. ܘܐܡܪܗ ܕܝܢ ܒܟܢܫܐ ܕܡܬܪܐ. ܗܘܐ ܕܝܢ ܡܫܝܢ ܗܘܐ ܠܟܠܗ. ܒܟܢܫܐ ܕܡܬܪܐ ܠܟܠ ܒܟܪܙܗ. ܘܡܢܫܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܢ ܟܠܢ. ܦܬܚܬܐ ܕܚܙܝܐ ܘܠܐ ܐܬܐܡܪ. ܒܝܘܡܬܐ ܕܝܢ ܩܛܠܐ ܘܡܫܝܢܐ ܘܐܬܟܠܬܐ ܐܬܐܡܪܘ ܗܘܐ ܒܟܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܫܬܐܗ. ܒܟܪ ܕܝܢ ܒܟܪܗ ܡܫܝܚܐ. ܐܡܪ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܫܬܐܪܗ. ܦܬܐ ܐܝܟ ܡܫܝܚ ܐܬܪܒ ܘܐܬܡܫܘ ܠܗ. ܦܬܚܘܢ ܒܗ ܒܟܪܙܗ ܘܐܬܐ ܗܘ ܕܒܟܪܙܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܡܫ ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟܠܗ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܡܫܝܚ

4r ܕܐܬܡܪܢ ܠܗ. ܦܬܚܘܢ ܒܗ ܒܟܢܫܟܘܢ: ‖ ܠܡܫܬܪܝܗ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܕܒܟܪܙܐ ܡܫܝܚ ܘܡܫܝܢ ܠܟܠܗ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܡܫܝܚ ܠܗܘܬܐ ܒܡܫܬܪܝܗ. ܘܡܫܚ ܟܠ ܒܟܪܙܗ. ܕܒܟܢ ܦܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܫܪܝܗ. ܘܬܘܬܒܐ ܘܐܒܝܠܐ. ܘܐܝܟ ܡܫܬܠܡܐ ܦܬܚܘܢ ܐܠܐ ܠܐܠܗܐ. ܡܦܬܚܦ ܐܠܐ ܠܗ. ܕܢܘܚܒܪܗ ܒܥܬܐ ܕܡܬܐ. ܘܡܫܝܚܗ ܕܒܠܝܗ ܡܢܝ ܒܟܢܫܐ ܕܢܝܐ ܕܐܬܟܢܫܘ. ܒܝܬܐ ܚܪ ܠܗܘܢ. ܗܘ ܗܘܐ ܠܟܢܫܐ ܘܐܬܟܠܬܐ ܕܒܢܝܢܐ. ܐܬܦܬܚ ܫܪܝܗ ܒܟܠܬܐ. ܒܝ ܡܬܢܫܬܐ ܕܒܟܪܙܗ ܡܫܬܡܥܢܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܦܬܪ ܐܠܐ ܚܪ ܕܥܬܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܚܬܐ ܒܡܫܬܪܝܗ. ܒܝ ܒܟܠ ܡܬܪܐ ܡܬܟܪܙܐ ܦܬܚܗ. ܘܐܬܐ ܘܡܬܦܬܚܘܬܐ ܦܬܚܐ ܚܠܦ ܗܘܐ ܦܬܚܘܗ ܒܥܒܕܬܐ. ܘܕܒܟܢܐ ܠܡܫܬܚ ܠܗ ܕܐܬܐ ܡܢܝ. ܐܘ ܡܢܝ ܕܠܐ ܡܫܪ ܠܟܠܝܐ. ܡܫܠܐ ܕܐܬܪܐ ܘܠܡܫܠܐ ܦܬܚܗ ܒܟܪܙܗ. ܗܘܝܢ ܕܡܫܪܐ ܐܬܚܙܝ. ܘܡܫܪ ܠܟܠܗ ܐܝܟ. ܒܬܘܪܐ ܕܝܢ ܐܢܫܐ ܕܡܫܬܪ ܚܕ ܠܟܘܢܝܢ. ܕܚܝܢ ܡܬܚܙܝܢ ܕܐܬܐ ܠܝ ܒܟܢܫܐ ܚܝܠܐ ܕܠܐ ܡܫܬܪܐ. ܠܐܬܪܐ ܕܦܬܚܐ ܠܟܠܝܢ ܠܟܠܝܢ.

ܘܐܬܐ ܠܝ ܚܝܠܐ ܕܠܐ ܦܬܚܐ ܘܠܐ ܡܫܬܚܠܦ. ܘܐܬܐ ܠܝ ܡܬܪܘܬܐ ܒܟܢܫܐ. ܗܘ ܕܒܟܠܢܐ ܒܟܠܗ ܠܐ ܦܬܐ ܠܗ. ‖ ܘܐܬܐ ܠܝ 4v

ܝܘܡܐ ܕܠܐ ܡܬܦܬܠܐ ܢܦܫܗ ܘܡܫܬܡܫܢܗ. ܘܐܬܐ ܠܝ ܦܬܚܐ ܘܠܐ ܦܬܠܝ ܦܬܚܘܢ ܠܟܠܗܘܢ. ܚܝܠܐ ܕܝܢ ܠܐ ܡܫܬܐ. ܘܐܝܠܐ ܠܐ ܡܫܬܚܠܦ. ܘܟܠܐ ܠܟܠ ܕܒܢܝܐ ܠܐ ܢܦܠܘܢ. ܡܢܝ ܕܢܚܬ ܐܠܗܐ ܠܐܠܗܝ ܘܦܬܚܝܢ ܠܗ. ܘܡܫܐ ܐܬܐ ܐܦܢ ܡܫܬܪܐ. ܦܬܘܪܐ ܕܝܢ ܦܬܚܐ ܐܬܐ ܠܝ ܒܡܬܪܘܬܐ ܟܠܗ. ܡܢ ܠܟܠ ܡܢܝ. ܗܘ ܕܒܟܢܐ ܘܠܐ ܡܫܬܪܐ. ܕܠܗ ܘܠܐ ܠܝ ܕܢܦܫ ܘܠܐ ܢܦܫ. ܘܠܗ ܘܠܐ ܠܝ ܕܢܬܚܙܐ ܦܬܚܐ ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܘܠܐ ܦܬܚܝܢ. ܘܠܐ ܒܟܢܐ ܠܝ ܟܠ ܡܫܡܫ ܕܢܫܬܡܫܘܢ ܡܢ ܫܘܪܐ ܕܬܒܥܐ. ܘܡܫܬܠܡܘܢ ܡܢ ܒܡܬܦܬܚܐ ܒܟܢܐ. ܘܠܐ ܐܫܬܡܫ ܟܠ ܢܦܫ ܕܒܟܪܙܗ ܒܡܫܝܚܐ ܦܬܐ. ܕܦܬܚܝܢ ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܬܡܥ ܒܝ: ܒܟܠ ܗܘܝܢܐ ܦܬܚܐܦܝܢ ܟܠ ܗܘܝܢ. ܘܐܦܠܐ ܐܝܟ ܗܘܐ ܐܠܗܐ ܕܒܐܝܢ ܕܒܢܝܐ ܡܫܝܚ. ܕܡܫܠ ܠܝ ܒܡܫܡܫ: ܒܡܬܘܡ ܠܐܠܗܐ. ܐܝܟ ܕܒܡܫܠ ܠܗ ܠܗܘܐ ܕܢܫܡܫ ܠܟܪܝܣܛܝܢܐ ܕܢܫܡܠܐ ܐܢܫ ܠܐܬܒܠ

ܡܥܢܝܢ ܥܠ ܦܓܪܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܒܚܘܒܗ ܠܥܠܡܐ ܕܚܝ̈ܐ ܡܚܝܢܐ. ܡܦܝܣܬܗ ܠܥܠܡܐ ܕܒܪ̈ܢܫܐ ܘܡܒܪ̈ܐ ܡܢܬ̈ܐ ܕܐܠܗܘܬܗ ܕܝܚܝܕܝܐ ܦܠܓܬ ܐܚܕܐ ܕܡܢ ܐܝܗܘܒܐ ܡܗܝܡܢܐ ܕܩܘܣܛܢܐ.

ܡܢ ܫܡܥܘܢ ܡܫܡܫܢܐ ܢܗܝܪܐ. ܠܡܘܬܒ̈ܐ ܘܬܘܕܝܐ ܠܡܪܢ ܥܠܡ܀ ܥܠ ܐܘܠܨܢܗ ܕܦܠܓܬ ܐܚܕܐ. ܙܒܢܗ ܘܐܦܘܠ ܠܗܘܢ. ܡܝܬ̈ܪܐ ܐܟܘ̈ܬܗ ܘܐܝܟ. ܕܟܕ ܠܡܫܒܚܘ ܘܐܬܠܗܡ. ܡܛܠ ܡܢܘܬܐ ܦܓܪ ܐܢܐ ܕܠܡܫܝܚ. ܘܠܐܠܗܐ ܡܢ ܡܢܗܘܢ ܠܦܓܪܗ. ܗܘ ܕܠܐ ܙܒܢ ܕܐܝܬ ܡܢ ܒ̈ܢܝܢܫܐ ܢܐܚܕ. ܐܠܐ ܕܠܗܘܢ ܢܗܝܪܐ ܐܢܫ. ܘܡܛܠ ܠܒܪܝܬܐ ܕܡܪܐ܀ ܦܫܐ ܕܝܢ ܕܠܥܠܡܐ ܗܘܐ܆ ܐܠܗܘܢ ܗܘܠܐ. ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܝܗܘܒܐ ܡܗܝܡܢܐ ܕܩܘܣܛܢܐ ܐܝܟܢܐ. ܡܦܪܐ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܫܬܪܘܗܝ. ܡܛܠ ܡܗܝܡܢܐ ܕܒܗܠ ܕܐܟܪܐ ܗܘܬ ܠܟܠܗܘܢ. ܘܐܬܦܢܝ ܗܘܐ ܒܚܘܒܐ ܠܡܗܝܡܢܐ. ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܡܬܚܐ. ܕܠܐ ܐܟܪܐ ܕܐܦܘܠ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܐܠܐ ܒܠܒܘܫ ܕܡܢ ܡܢܗܘܢ. ܕܡܢܗ ܗܘܐ ܡܝܬܐ ܢܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܗܘܐ ܕܐܝܬ ܫܡܥܘܢ ܢܗܝܪܐ ܐܝܟܢ ܗܘܦܟ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܒܡܗܝܡܢܘܬܗ. ܕܗܘ ܗܘܐ ܝܚܝܕܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ‖ ܒܡܘܒܪܘܗܝ 2r ܒܪܐ ܡܢܬܐ ܘܒܝܬܐ. ܘܐܠܗܘܬܗ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܓܘܫܡܐ. ܡܢ ܕܝܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܐܝܬܐ ܡܟܝܠܐ. ܕܡܬܡܪܐ ܠܒܪܢܫܐ. ܘܐܝܟ ܒܐܬܪܐ ܕܐܬܚܙܝ܀ ܗܘ ܗܘܐ ܗܘܝܠ ܝܚܝܕܐ. ܡܛܠ ܕܡܘܒܪܘܗܝ ܕܦܠܐ ܒܓܘܫܡܐ. ܐܝܬܘܗܝ ܠܒܪܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ. ܒܡܠܐ ܕܐܠܗܐ ܒܓܒܘܗܝ. ܐܬܐ ܗܘܐ ܕܝܢ ܗܘ ܗܘܐ ܡܝܬܐ ܢܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܐܝܗܘܒܐ ܡܗܝܡܢܐ. ܗܘ ܡܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܫܬܪܘܗܝ. ܒܬܪ ܐܦ ܐܢܐ ܫܡܥܘܢ ܒܪܝܪܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܠܗ ܒܗܘܢ ܗܘܦܟ. ܘܒܗ ܦܠܢܝܢ ܗܠܟ ܡܠܘܗܝ ܕܦܫܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܕܠܗ ܕܐܝܗܘܒܐ ܡܗܝܡܢܐ. ܕܗܘ ܗܘܐ ܠܝ ܡܥܢܝܢ ܒܡܥܢܝܬܐ ܕܗܒܠܐ ܕܒܥܠܡܐ ܕܓܪ̈ܡܘܗܝ ܕܝܚܝܕܐ ܡܟܠܐ ܡܗܘܐ. ܡܥܢܝܢ ܠܗ ܒܗܘ ܡܢܝܢ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܚܪܝܐ. ܒܓܘܫܡܐ ܕܝܢ ܕܗܘܐ ܠܗܘ ܝܚܝܕܐ ܠܗ. ܡܛܠ ܡܗܝܡܢܐ ܕܗܘܦ ܡܢܗ. ܚܙܐ ܕܝܢ ܡܢ ܡܫܡܫܐ. ܢܦܩܘ ܗܘܘ ܒܟܠܗܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܩܠܝܬܗܘܢ. ܘܐܬܦܢܝܘ ܘܡܠܝܢ ܙܒܢ ܚܕܢܐ. ܥܠ ܠܐܦܝܐ ܕܢܐ ܕܗܒܠܐ ܕܠܗ ܕܝܚܝܕܐ ܡܟܠܐ ܡܗܘܐ. ܘܡܫܡܠܝܢ ܗܘܘ ܒܗ ܡܢܝܢܐ. ܡܛܠ ܡܗܝܡܢܐ ܕܗܘܦ ܡܢܗ. ܗܘܝܢ ‖ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܗܘܝܢ ܡܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܝܢ ܠܡܝܬܐ ܢܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ 2v ܕܠܗ. ܕܟܕ ܢܗܘܝܢ ܢܦܠܐ ܒܗܘܢ ܗܘܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܝܟ ܒܡܗܠܟܬܗ ܡܚܝܢܐ. ܢܦܩܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܒܓܘ. ܕܒܪܢܫܐ ܡܝܬܐ ܡܬܦܠܐ ܗܘܐ. ܘܡܬܐܪ ܗܘܐ ܒܡܗܠܟܬܗ ܐܠܗܐ. ܠܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܢܦܩܝܢ ܗܘܘ ܠܗ܀ ܗܘ ܕܝܢ ܗܘܐ ܦܫܛ ܐܠܗܐ ܡܝܬܐ ܢܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܡܛܠ ܗܘܐ ܡܫܬܪܝܬ ܡܢܗ ܫܬܪܘܗܝ. ܘܡܢܗ ܒܡܠܟܗ ܘܐܬܒܪܗ ܒܡܠܟܗ. ܒܗ ܕܝܢ ܒܟܝܢܐ ܒܢ ܡܠܟܐ ܗܘܘ. ܘܐܝܬ ܫܡܥܘܢ ܡܫܡܫܢܐ ܒܐܬܘܗܝ. ܠܐܦܝܬܐ ܦܐܡ ܗܘܦܟ. ܡܢ ܡܟܠ ܓܘܫܡܐ܇ ܘܐܝܟܢܐ ܚܝܐ ܒܡܠܝܢܐ ܐܬܚܝܒ ܒܒܪܐ ܥܠ ܓܒܝ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܦܫܐ ܕܩܒܝܠܘܗܝ. ܗܘܐ ܕܐܝܬ ܫܡܥܘܢ ܒܪܝܪܐ ܐܠܗܝܬܐ܇ ܕܠܡܥܡܕܘ ܐܦܘܠ ܘܐܢܫܐ. ܠܟܠܗܘܢ ܩܪܝܒ ܡܪܬܐ. ܘܩܪܝܒ ܐܠܗܐ܀ ܗܘ ܗܘܒܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟܢܐ. ܐܬܬܐ ܠܝ܇ ܡܢ ܡܛܠ ܡܬܪܬܐ ܥܠ ܒܡܫܟܢ ܡܥܠܬܐ ܘܡܒܢܝܬܐ. ܘܡܬܓܫܡܘ ܦܓܪܐ ܕܒܬܪܗ ܡܢܗ. ܡܢ ܡܥܡܕܢܐ ܒܪ̈ܝܬܐ ܕܕܘܟܐ. ܘܒܡܫܬܓܢܝܬܐ ܘܒܡܫܚܠܦܬܐ ܕܟܠܐ. ܡܢ ܡܫܬܓܢܐ ܒܟܠܗ ܒܟܠܗܘܢ ܗܘܝܢ ܡܡܠܠ ܕܟܠܐ. ܡܢ ܠܟܠ ܐܬܪܘܗܝ ܘܡܫܬܓܢܝܘܗܝ. ܐܟܠܐ ܡܠܬܐ ܘܦܘܠܚܢܐ ܕܡܬܚܦܝܢ ܒܡܫܬܓܢܝܬܐ ܕܟܠ ܓܘܫܡ. ܘܒܟܠܗ ܓܘܪܗ ‖ ܒܐܦܐ ܘܒܟܠܐ ܕܡܫܡܫܐ ܘܡܫܬܓܢܝܬܐ ܡܬܓܒܝܐ ܗܘܐ. ܘܡܦܪܣܗ ܒܟܠܗܘܢ ܦܓܪܗ ܗܘܐ. ܕܠܐ ܡܬܓܫܡ ܠܗ 3r

tricem adhuc ad pedes eius prostratam reperimus. Tum Romana diaconissa accessit eique ut
surgeret his verbis persuasit: surge, soror mea, collige cogitationes, confirma animum | et prae- 12v
para te, ut accipias id, ad quod gratia te vocavit (*in verbis Syriacis paucula deesse videntur*),
surge soror mea, et preces faciemus de te, ut omnis potestas adversarii abs te recedat. Vix
autem sibi persuaderi passa est et surrexit non intermisso ploratu. Tum sanctus Nonnus episcopus nos iussit omnia ad sacrum baptismum necessaria praeparare et meretrici ad se vocatae
dixit: Aperi os tuum et confitere deum et coram eo peccatis tuis renuntia. Meretrix plorans
dixit: Totum animum si exploro, ne unum quidem bonum opus in me invenio, quod fecerim,
peccata vero mea scio maiora et plura esse arena maris, et cunctam maris aquam minorem,
quam quae scelera et flagitia mea abluere possit. Mihi autem persuasum est, deum misericordem esse, nec multitudinem peccatorum meorum intueri, sicut etiam peccata peccatricis illius
(*Luc.* 7, 37?) et Canaanitidis et Samaritidis non intuitus est, quibus portam suam non clausit,
sed quarum miseritus est, quas amavit et corporis sanatione et peccatorum remissione dignatus
est. | Ecce confessa sum et confiteor, me maleficam sceleratam esse et deum meum clementem 13r
et misericordem: abs te, domine mi, pater genitor et reconciliator, peto, ut misericors sis, me
admittas et igne et spiritu (*Luc.* 3, 16) puram facias. Post haec sanctus Nonnus, da, inquit,
nomen tuum deo offerendum. Ait meretrix: Homines, qui me in carne generarunt, Pelagiam me
nominarunt, haec autem civitas Antiochia, in qua nata sum, me propter multum gemmarum
ornatum, quo me redimivi et gloriata sum, Margarito nominarunt; ego enim hucusque lupanar
fui exornatum et domus satanae. Rursus ad eam sanctus Nonnus: Num ab incunabulis nomen
tuum Pelagia est? Respondit: Ita est, domine mi. Episcopus cognito nomine eam exorcisavit,
signo notavit, unctionis oleo obsignavit, ipsa renuntiante et sic loquente: Renuntiatum sit tibi,
satana, et omni tuo exercitui. Porro clamavit et dixit: Confiteor te Christe et patrem tuum et
spiritum tuum vivum et sanctum, confiteor ecclesiam tuam et baptismum tuum, confiteor regnum
tuum superum et exercitus caelestes, | confiteor altare tuum sanctum in terra et tremenda tua 13v
mysteria in caelo et sacerdotes tuos splendidos et puros, qui coram te ministrant. Renuntiatum
sit errori, quem commisi, et scortatui, quem hucusque perpetravi. Tum post hanc confessionem
Pelagiam sanctus Nonnus baptizavit eamque ex aqua baptismi suscepit mater eius, Romana
diaconissa, ipsa autem corpus et sanguinem Christi e dextra sacerdotis splendidi et sancti Nonni
accepit. Eodem tempore in caelo deo et angelis eius et in terra toti ecclesiae eiusque sacerdotibus magna laetitia fuit. Pelagiam autem, simulac vere Christi sponsa facta est, Romana diaconissa secum duxerat et ascendit in hospitium nostrum, postquam episcopi illi ascenderunt.

Et sanctus Nonnus mihi diacono suo dixit: Laetemur hodie, mi fili et exsultemus cum
sanctis dei angelis, qui hodie de inventa Pelagia, ove Christi, laetati sunt; hodie, mi fili, oleo
vescamur et vinum bibamus propter renatam et insigniter servatam Pelagiam pulchram Christi
sponsam. Ego autem | quaecunque me iusserat praeparavi et subministravi. Dum laete mandu- 14r
camus, ecce subito satanas valde iratus nobis apparuit specie viri tetrici, manicis complicatis
et manibus super caput sublatis, ululans et clamans: Vae tibi nugator, qui canis capillis helluo
es (*Gr. ὢ βία ἀπὸ τοῦ φαγοπολίου καὶ λήρου τούτου*; *apud Palladium Hist. Laus. c. 21. 28 est πολιοφάγος*), nonne tibi triginta milia Arabum sufficiunt, quos mihi ereptos baptizasti et deo tuo
dedisti, nonne suffecit tibi Heliopolis urbs mea, Baalbak dicta, in qua multas, quae me colebant

et honorabant, reddidisti discipulas? sed in ipsa hac urbe hanc fallacem mihi abduxisti, quam e meo famulatu subtractam deo tuo offerres. Nonne suffecerunt tibi pagani, quos blanditiis tuis a me subduxisti, baptizasti, deo tuo dedisti? ut hodie etiam spem meam perfectam mihi abscinderes. Vae tibi ad extrema usque malo et male viventi (ὢ βία ἀπὸ τοῦ κακογήρου τούτου); dolos tuos et fraudes non sustineo. Exsecratus sit dies ille, quo tu male natus es. Lacrimarum tuarum flumen effudisti, quod sacramenta et foedus, quod multi mecum fecerunt, abrupit. Spem meam hodie abscidisti. Quid mihi tecum est, sepulcrorum spoliator, qui velut sepulcrum me
14v spoliasti | et malitiose hanc a me vivam extulisti, quam errore ductus cadaver esse putaveram.

Haec satanas dixit, cum nobis et omnibus, qui apud nos erant, episcopis appareret, eumque audiebant, quicunque apud nos erant, ululantem et sanctum Nonnum increpantem; etiam Pelagia et Romana diaconissa satanam hunc intuebantur. Tum sancto relicto satanas vultum obvertit, ut cum Pelagia colloqueretur. Et gemens, sicut qui flet, clamavit eique dixit: Mihi haec, domina mea Pelagia? nonne hucusque mea fuisti et ego tuus? ita me tractas, ut nunc in ludibrium me vertas huius adversus capitis canitiem helluonis et omnium, qui te me deseruisse audiunt? Nonne ego sum, qui te docui cupiditati multorum ornari, nonne qui viros catervatim ad te perduxi ad saturandam tuam lasciviam; nonne qui tuo imperio divites et nobiles subieci, qui dona et res pretiosas amore incesto apportarent tibique impertirent? Cur me odisti et dolos
15r parasti? cur mihi talia fecisti meque deseruisti? | num propter pauca verba, quibus te seduxit senex hic male vivens, qui inde ab omni tempore ubique dolis suis me persecutus mihique malus stimulus factus est, ubicunque fuit? Perquam horribile aliquid patrabo, nisi ei renuntias et me agnoscis, sicut antea voluntati meae morem gessisti.

Tum sanctus Nonnus sponsae Christi Pelagiae dixit: Increpa, filia mea, hunc satanam, increpa eum neve ab eo timueris, nam debilis est et humilis coram sancto spiritu, quem hodie induisti. Tum Pelagia se (cruce) signavit et satanam, qui apparuit, animo offirmato increpuit et statim a nobis celeriter fugavit, ut e conspectu evolaret.

At duobus diebus post per silentium ad Pelagiam rediit eique apud Romanam diaconissam matrem suam dormienti se exhibuit. Placide expergefactae leniter dixit: domina mea Mar-
15v garito, quid mali tibi feci, ut a me te averteres? Nonne ego | auro et margaritis te ornavi tibique multas divitias dedi; cur, quaeso, me ludibrio habuisti et fefellisti? Imploro te tibique me excuso: modo noli me deserere, ne per te omnibus risui sim. Pelagia autem animo collecto se (cruce) signavit et satanam afflavit nec amplius coram ea visus est; nam ita eum inclamavit: Increpabit te dominus noster Iesus Christus filius dei vivi, qui me tibi eripuit et caelesti suo thalamo sponsam reddidit. Postea Romanae diaconissae expergefactae dixit: Mater et domina mea, precare de me, nam ecce venit malus et me vexavit. Illa autem ei dixit: Noli, filia mea, ab eo conturbari, nam iam ipse timet et fugit. Tum ambo, mater cum filia, se cruce signarunt et satanam in nomine Christi increpuerunt, qui evolavit nec amplius eis apparuit.

16r Tertio autem die sancta Pelagia, cuius iuventas aquilae instar | renovata et quae ab operibus malis (quasi infans a mamma) disiuncta erat, animo collecto domesticorum magistrum, cuius arbitrio omnia sua commiserat, arcessivit et domum suam intrare et cuncta bona sua, aurum et argentum et monilia multa cum omnibus pretiosis vestimentis perscribere sibique afferre iussit. Nam praeclara illa, ex quo auditis sancti Nonni verbis Christiana facta est et paenitentiae

operam dedit, in aedes suas non rediit nec limen domus suae calcavit, sed paenitentiae dedita
apud nos in templo Christi manserat usque ad completum baptismum. Domesticus autem ad
domum eius ivit, ut iussus erat, et omnes divitias litteris et rationibus mandatas nulla re celata
attulit. Tum praeclara Pelagia per Romanam diaconissam sanctum Nonnum episcopum rogavit,
ut veniret, et cum ad eam accederet, ubi habitavit, ab eo petiit et flagitavit, ut omnes eius di-
vitias acciperet, et in manus eius tradidit quidquid libuit (*Gr. πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν τῆς οἰκίας αὐτῆς*),
ita locuta: Domine mi, hae sunt divitiae, quibus me satanas per peccatum scortatus ditavit;
iam, domine, tuo arbitrio commissae sunt, ut quid velis eis facias. Mihi enim hodie et porro
sufficiunt divitiae Christi per te mihi datae, per quas multo ditior facta sum. Tum omnes ser-
vos et servas arcessivit et lege manumisit; singulis debitum dedit donum eosque his verbis di-
misit: Hucusque in lascivis peccati moribus servi mei fuistis et improbo scortatus ministerio
subiecti, nunc autem vos ex hoc pravo servitio manumisi. Vestrum iam est vos ipsos a peccati
servitio liberare. Posthac mihi non amplius famulamini nec scorti esse dicimini. Dimisit eos
et in pace abierunt, | mutationem, quam in Pelagia domina sua viderant, mirati. 17r

Sanctus autem Nonnus a Pelagia omnes eius opes adeptus dispensatori maximae eccle-
siae Antiochenae arcessito coram Pelagia omnia, quae illa possidebat, his verbis tradidit: Ob-
testor te per excelsam trinitatem, ne quid ex omnibus his bonis in ecclesiam dei ingrediatur
neve episcopo alicui detur, neve in domum clerici veniat neve etiam in tuam domum neve in
tuis aut alius manibus reservetur; nam quanquam desiderabiles et pulchrae et copiosae sunt,
hae tamen divitiae e peccato scortatus collectae sunt. Noli igitur hanc possessionem concupi-
scere, nam si haec Christi sponsa ei renuntiat eamque utpote inutilem respuit propter spiritalem
illam quam invenit possessionem, quanto magis et nos decet eam abominandam putare nec cum
divitiis caelestibus puris illis impollutis gloriosis, | quae nobis reservatae sunt, commutare velle. 17v
Vide igitur, fili mi, ut agas quomodo tibi imperavi et te iureiurando astrinxi, et si sacramenta
haec violas, ira dei domum tuum invadet eisque annumeraberis, qui clamarunt: cruci affige eum,
cruci affige eum (*Jo. 19, 6 Simpl.*). Minime, sed solis orbis et viduis, itidem pauperibus aegris
indigentibus subministrentur, quibus vitam sustentent, et quae male et sceleste collectae sunt,
recte ac iuste dispertiantur; quae erant divitiae peccati, nunc erunt thesaurus iustitiae. Sic
accepit hoc depositum a sancto illo, tanquam ab apostolo dei. Quomodo sanctus Nonnus
episcopus coram Pelagia dispensatori praeceperat, eo modo omnia accepit et distribuit neque
quidquam de iussis deduxit aut mutavit.

Cuncti autem eis, quae sponsa Christi Pelagia fecit, admiratione affecti sunt et hac
quam inierat agendi ratione multis utilitatem attulit. Omnes enim lascivi eius familiares valde
maesti erant et flebant, cum eam hanc vitae rationem subito delegisse et a familiaribus se
alienasse viderent. | Omnes stupuerunt et dixerunt: Qui factum est, ut celebris meretrix subito 18r
celebre castitatis exemplum fieret? multique per eam profecerant. Meretrices autem, Pelagiae
sodales et vicinae, cum quid egisset viderent, maestitia et paenitentia affectae de se ipsis flebant.
Multae earum pudicae factae moribus meretriciis abiectis disciplinam Christi amplexae sunt.
Nam castam Pelagiam conveniebant, quae eis viam monstrabat easque admonebat, ut suum
ipsius exemplum sequerentur. Multae meretrices ei obtemperantes in disciplinam castae Christi

sponsae transierunt. Multi etiam beatam propter agendi rationem praedicabant Pelagiam et dominus noster eius causa a multis laudabatur.

Dei autem ancilla haec his septem baptismi diebus cibis et potu e sua domo afferendis abstinuerat nec quidquam ex suis usurpaverat, sed alimenta et omnia necessaria Romana diaconissa ex suis subministrabat. In fide enim et amore mentis ut mater dilecta filiam caram
18v eam putavit | et tractavit. Pelagia autem iusiurandum dedit, nulla re ad divitias peccato collectas pertinente se fruituram, et servavit hoc suum iusiurandum. Nec amplius edebat nec bibebat ex eis, quae prius ipsius fuerant. Neque persuaderi sibi passa est, ut quid ex domo sua acciperet nec unquam domum intravit nec dedit nec sumpsit aliquid, quod ipsius fuerat. Dixit enim omnibus: Absit iam, ut de mercede meretricia vivam aut eam curem, sed sanguine peiorem et sordido platearum luto viliorem eam aestimo.

Cum autem iam completi essent dies sponsales baptismatis Pelagiae, venit fausta dies dominica, dies octava, qua ei sancta baptismatis vestimenta, uti canon ecclesiae docet, deponenda et vestimenta vulgaria quotidiana induenda erant. Postquam dies dominica exiit, ingruente nocte, quae secundam septimanae diem praecessit, surrexit et ad sanctum Nonnum epi-
19r scopum introivit, cuius benedictionem prostrata petiit. Ei ille permisit, ut | sancta baptismatis vestimenta deponeret. Sancta autem Pelagia a sacerdote Christi flagitavit, ut vestimenta, quibus ille usus esset, ipsa acciperet sibi induenda neve alienis vestibus indueretur. Sanctus Nonnus episcopus Pelagiae optata explevit eique e vestitu suo dedit tunicam ciliciam et amiculum laneum (*στιχάριον τρίχινον καὶ βιρρὶν τρίχινον, quibus e. gr. utitur Athanasius episcopus apud Palladium Hist. Laus. c. 136*). Statim exuta vestimentis baptismatis, illius vestibus induta venerabunda in genua ad eius pedes procubuit et benedictione accepta ei cogitata omnia aperuit. Ipsa illa nocte exiit virorum modo vestita et clam nobis inscientibus egressa nec etiam in urbe visa est. Tum sanctus Nonnus episcopus de rebus eius edoctus nemini quae accidissent manifestavit neque etiam mihi Iacobo, qui diaconus eius eram. Cum lucesceret, magnus stupor ortus est, quod Pelagia quaesita non inveniretur, neque apud nos neque in tota urbe. Romana autem diaconissa plurimum flebat et animo anxia multos de eo interrogavit. Sanctus autem Nonnus episcopus valde laeta-
19v tus est, quia solus de Pelagiae egressu certior factus erat, | et Romanae diaconissae dixit: Noli dolere et flere de Pelagia filia tua, sed gaude de hac re valde laeta; nam bonam sibi elegit sortem Pelagia, qualem sibi elegerat Maria, Lazari soror.

Omnia haec in urbe magna Antiochia gesta sunt. Paucis diebus post archiepiscopus Antiochiae omnes illos episcopos exteros, qui ibi erant, dimisit, qui cuncti nobis non exceptis in suam quisque urbem profecti sunt.

Tribus annis post mihi Iacobo diacono in optatis erat, Hierosolyma, urbem domini nostri, proficisci, eius crucem venerari et a templo resurrectionis benedictionem adipisci. Veniam petiturus adii sanctum Nonnum episcopum meum, qui annuit hoc mihi mandato dato: Si ad locum sacrum Hierosolyma veneris, mei velim ibi in omnibus locis, quibus servator noster ambulavit, in precibus tuis memineris; deinde fac sedulo ibi quaeras de Pelagio eunucho monacho
20r et si eum adesse certum habes, ostende te ei, | nam est quod ex eo multam utilitatem percipias. Revera enim est dei servus verus et fidelis et monachus in officio suo perfectus. De Pelagia quidem, ancilla dei, locutus erat, aenigma autem rei non intellexi nec ille mihi aperire voluit.

Dimisit me ut proficiscerer; accepta eius benedictione in pace ab eo secessi. Itaque ad locum
sacrum Hierosolyma veni, precatus sum, a sepulcro domini nostri et ab omnibus locis, quibus
inambulavit et praeclara facinora edidit, benedictionem adeptus sum. Post hunc diem egressus
sum Iacobus, ut de sede Pelagii monachi inquirerem. Multum sciscitatus comperi eum in monte
olivarum habitare, ubi dominus noster cum discipulis precabatur. Ascendi montem olivarum et
quaesivi, donec cellam eius invenirem; celebratissimus ibi erat et magni aestimatus. Ad cellam
igitur accessi, quam vidi portam non habere; postquam diu circumspexi, fenestram unam parvam
in pariete anteriore vidi et cum pulsarem, aperuit mihi Pelagia ancilla domini, | habitu viri gra- 20v
vis usa. Prope accedentem me magna cum modestia salutavit et simul ex interiore cella manum
meam prehensam osculata est. Laetitiae plena perquam officiosa erga me erat, nam simulac
me vidit, me agnovit, ipsa intus et me foris versante. Ego autem eam non agnovi, quia species
illa pulchra quam noveram non aderat; mira eius pulchritudo flaccuerat, hilaritas faciei splen-
didae, quam noveram, deformata erat, oculi illi pulchri multa abstinentia et vigilia cavernarum
instar facti erant et artus ossium eius sanctorum cute tantum neque carne tecti videbantur prae
macie multa et continentia, ita ut etiam corporis color ex gravi paenitentiae opere cilicii instar
scaber et pullus appareret. Quae cum ita essent, tota Hierosolyma eam virum eunuchum nomi-
nabant nec erat qui de ea aliud suspiceret, ita | ut etiam ego in eà nihil animadverterem femi- 21r
nae habitui simile, sed ab ea benedictionem petii, ut a viro eunucho, qui monachus est et per-
fecti ac iusti Christi discipuli nomine appellatur. Sancta Pelagia autem os aperuit et mecum
viri modo collocuta dixit: Opinatus sum me alicubi te iam vidisse, nisi te pro simili habui;
per vitam tuam, noli mihi verum celare, nonne diaconus es sancti Nonni episcopi provinciae
Antiochenorum, qui disciplina Aegyptiaca usus est? Cui ego: ita est, domine, ego sum disci-
pulus illius servi dei, qui te veneratur. Illa autem, num adhuc, inquit, vita corporis fruitur?
Respondi et dixi: Ita est, domine, fruitur et me vitam tuam salutarem percunctari et aspectui
tuo utilitatis pleno et salutationi tuae appropinquare iussit. Porro dixit: Laudatus sit dominus
noster, qui vitam eius in hodiernum diem servavit; iam pro me preces faciet, nam apostolum dei
cognovi eum. | Et tu etiam, domine et frater mi, precare pro me et sancto domino Nonno epi- 21v
scopo et omnibus eius collegis salutem nuntia.

Haec tantummodo mecum locuta est sancta Pelagia viri habitu induta, nec a me agnita
est. Statim autem fenestra clausa cellam intravit nec amplius mecum collocuta est. Cum autem
me relicto intro ivisset egoque mirabundus astarem, hymnum horae tertiae canere incepit; ego
confestim ad latus mandrae eius precationem institui, laudavi deum et recessi, praestantibus mo-
ribus viri divini commotus; non enim feminam eam esse animadverteram nec eam Pelagiam
filiam nostram in Christo esse perceperam. Ego autem Iacobus quotidie circumiebam et sancta
monasteria invisebam, benedictiones adipiscebar et audiebam, qui de praestantibus Pelagii mo-
nachi in monte olivarum reclusi et oracula edentis moribus narrarent. Et dum eum valde ad-
miror, veniunt alii, narrantes dominum Pelagium monachum reclusum montis olivarum, virum
illum iustum, obdormisse. Quibus auditis valde laetatus sum et dominum nostrum laudavi, | 22r
quod ab illo benedictionem petere me dignatus esset.

Tum monasteria, quae circum Hierosolyma sunt, et Hierichuntina et quae trans Iordanum
et in urbe Nicopoli sunt, congregata sunt, multi monachi (Gr. *ὅλα τὰ μοναστέρια καὶ ἀπὸ Νικό-*

πολιν . . . συνήχθη πλῆθος πολύ), ut Pelagii reclusi funus viderent, et reliqua virorum et mulierum ex totis Hierosolymis frequentia ascenderant, ut sancti Pelagii tanquam viri iusti exsequias comitarentur. Episcopus totusque Hierosolymorum clerus cum gravibus archimandritis accesserant et aperta sancti Pelagii cella corpus extulerunt et in subsellio (*Gr. habet σκάμνιον*) posuerunt. Tum appropinquarunt episcopus et omnes sancti, qui ibi erant, ut casto modo eum oleo odorato perungerent, et inspiciunt, et ecce mulier est. Tum in cordibus attoniti et admirati voce alta ad deum clamarunt his verbis: Laus, tibi domine noster, quod tot tibi in terra sunt sancti et occulti quidem, non viri solum, sed etiam mulieres. Mirandum hoc plebem celare vo-
22v luerunt, nec potuerunt, ut impleretur quod in sancto evangelio his verbis scriptum est: | (*Mr. 4, 22*) non est aliquid absconditum quod non manifestetur, (*Mt. 10, 26 cf. Luc. 8, 17. 12, 1*) et occultum quod non cognoscatur. Confestim toti populo hoc miraculum innotuit.

Tum totus virorum et mulierum coetus cereos et multas faces portantium Pelagiae tanquam feminae iustae exsequias comitari coeperunt, sancto corpore in vera fide sublato et circumgestato. Et sic cum magno honore et multa pompa involutam eam sepelierunt, deum laudantes. In illa evenerunt, qua in evangelio dicta sunt: (*Mt. 5, 16 Simpl.*) luceat lumen vestrum coram hominibus, ut bona vestra opera videant et patrem vestrum, qui in caelo est, laudent.

Hanc gloriosam vitam scripsi vobis, o qui deum amatis, ego Iacobus peccator et diaconus, eius quae prius meretrix fuit et deinde vas perfectum facta est. Has laudes accepimus de femina ante reiecta, post autem electa. Preces faciamus, ut cum ea nobis dominus noster det, ut in iudicio misericordiam inveniamus in loco illo, ubi iusti praemium accipiunt, improbi incre-
23r pantur. | Et omnes nos, viri et mulieres, qui resipuerunt et resipiunt, et ego peccator, qui hanc vitam vidi et descripsi, laudem gloriam honorem offeramus patri et filio et spiritui sancto nunc et semper et in aeternum. Amen. Finis.

Paucis denique quomodo in imitando codice versatus sim indicandum est. Auctoris quidem verba optime servata praebet, ita ut bis tantum p. 7, 12 et 8, 23 maiore mutatione eaque propter Graecum exemplum necessaria opus fuerit, sed tamen a librarii mendis non liber est, quorum nonnulla indicavi, alia eaque haud ambigua (e. gr. [illegible] pro [illegible] p. 10, 14 scriptum) tacite correxi. Puncta, quibus formae grammaticae distinguuntur, haud aequabiliter et interdum perperam posita sunt. Nonnulla, in quibus res certa erat, ut ribbui aut illa, quae ad discernendum suffixorum tertiae personae genus addi solent, emendavi, alia, quae inepta erant, non mutavi, sed omisi, rarissime ubi abesse non potuerunt, ut in feminino ܗ̇ et e. gr. 9, 7 in ܗܝ, ipse addidi. Quaedam vocabula, ut apud Syros fieri solet, varie variis locis scripta qualia inveni retinui: vocabulum *episcopi*, nomen *Antiochiae*, praepositionem ܩܕܡ 6, 19. 8, 16, [illegible] (ante suffixa) 8, 31. 11, 21 exaratam; promiscue eadem significatione leguntur formae [illegible] et [illegible] 6, 10. 11, [illegible] ܠܐ 3, 13. In addenda ܝ, quae in perfecto femininum secundae personae distinguit, librarius sibi non constat: omittit 8, 17. 18, habet 8, 9; contra in tertia persona plur. fem. ܝ nunquam ponit (8, 24 bis, 9. 27 ter; unde male etiam in imperativo 7, 2 omisit). qui idem in masculino ܘ litteram nusquam neglegit.

Difficilior quaestio est, quae ratio in reddendis accentibus, quos dicunt, sive punctis ad cola et commata distinguenda et recitationem regendam inventis ineunda sit. Quamquam editoris non est librariorum peccata nimia diligentia propagare, tamen cum de multis huius artificii apud Syros modis et praeceptis varioque rei in variis libris ambitu nondum satis constet, nihil restat, quam ut puncta in codicibus scripta, quae reicere atque ex arbitratu prorsus reficere parum aptum esset, ad tempus servemus nec mutemus. Hunc libel-

lum, ut in coetu legeretur, olim pleno signorum apparatu instructum fuisse e vestigiis hucusque superstitibus colligi potest; at in codice plurima turbata esse apparet. Ut aliqua ex parte quid ex origine fuerit cognoscatur, singula septem, quibus codex utitur, signa expendere non inutile videtur.

Posuqo punctum (. —), quo enuntiata sine intervallo legenda simplicia aut composita separantur, frequentissime, ut solet, positum est, sed saepe per neglegentiam aliorum loco. Ita 5, 21 et 6, 1 verum restitui potest, ut uno tantum ex plurimis exemplo utar, si utrisque his *zaugo* et *tachtoyo* substituuntur. Male duabus vocibus arcte coniungendis interpositum invenitur 10, 24. 27. 12, 11.

Tachtoyo signum (: —) suo munere enuntiatum per *posuqo* absolutum in duas partes dividendi saepissime fungitur: post protasin, post subiectum pluribus verbis constans (locos enumerare supersedeo), post praemissa verba plura pro adverbio dicta aut obiectum 4, 17. 6, 17. 7, 9. 18. 9, 5. 10, 21. 12, 6. Ante orationem directam legitur 3, 20. 5, 17. 6, 22. 7, 23. 8, 18. 11, 26; ubi altera propositionis pars relativa est 3, 27. 33. 4, 18. 5, 6. 6, 18. 23. 25. 7, 8; similiter 5, 1. Bis ponitur 3, 5. 21. 9, 26—27. 10, 10. 23. 9, 10. Post vocativum invenitur 4, 2. 6, 6. 22. 8, 17, ubi e *som^e^ko*, male addito *posuko*, ortum videtur. Male, ubi *posuqo* locum habet, scriptum est 2, 18. 4, 1?. 7, 32. 9, 29, nec melius 4, 30. Etiam 8, 5—9 quater *posuqo*, quocum alternatur, praeferendum videtur.

Zaugo sive *sh^e^vayyo* (:—) ante *tachtoyo* post priorem protasis partem ex lege invenitur 7, 29. 8, 29. 9, 26. 11, 21 et, si insequenti *posuqo* substituis *tachtoyo* signum, 5, 29. 6, 19. 10, 5. Pro *posuqo* restituendum est ante *tachtoyo* 1, 24. 8, 27. 9, 9—10. 21—22. In loco biblico 12, 7 indicio est, post *ṭobe* omissum esse *tachtoyo*, quod recte editiones N. T. exhibent; eodem modo aliorum accentuum defectum prodit 4, 27. 5, 19. Ante ܗܘ̇ܕ legitur 3, 10 (nisi loco movendum et :— exarandum est), 4, 30 (ubi male *posuqo* editum est), 8, 26; ante ܐܢܐ 12, 1. In loco 5, 32 ferri nequit.

'Elloyo (:—), quod e lege apodosin dirimit, raro invenitur: 10, 16, fortasse 10, 31, si ante restituitur *tachtoyo*, et aliis locis, ubi apodosis initium non indicatur: 2, 28. 3, 1. 11. 5, 10. 6, 3. 8, 11. 19. 10, 7, 11, 8. 9, maxime si sententia quaedam interiecta est. Ante relativa legitur 5, 27. 31. 11, 11. In locis 2, 18. 7, 27. 8, 22 fortasse agnoscendum est *shuchlof 'elloyo*, quod grammatici dicunt, dilatandam vocem indicans; ita 3, 7 in oratione concitatiore bis ponitur. Saepius errori originem debere videtur et fortasse reponenda sunt *som^e^ko* vel si mavis *zau'o* 7, 6. 30. 31. 8, 10. 2, 12 (? ubi male expressum est *zaugo*), *posuko* 6, 22. 8, 33, *tachtoyo* 3, 17, *zaugo* 8, 26.

Som^e^ko (˙—) minorem ante *posuko* incisionem indicat, imprimis si verba inter se quodammodo opponuntur, post *tachtoyo* 1, 6. 2, 10. 8, 2; 5, 18, sine eo 8, 13. 2, 12 (ubi vix probandum est), 9, 2. 5. 7. 22. 30. 10, 14. 25. 11, 1. Post vocativum, in sermone minus concitato, 2, 17. 3, 26. 5, 12, in initio propositionis (ubi secundum alios *poqudo* et *m^e^sha'lono* superna locum habent), sub imperativo 3, 29. 6, 1. 22, sub *manu* interrogativo 4, 10; semel sub prima voce *v^e^tub* 2, 23. In locis 10, 33. 11, 6 *tachtoyo* exspectari poterat.

Rarum est, quod alibi frequenter invenitur, *zau'o* sive *retmo* (. —). Ante orationem directam invenitur 4, 29; 11, 33, ubi ad rem inopinatam attentio concienda est. 7, 14 vocativum indicat et fortasse e :— male ortum est.

Hoc enim signum (:—), quod apud Ewaldum ZKM. I 260 (apud Martinium *Traité sur l'accentuation chez les Syr. orient. Par. 1877 p. VI* eodem codice usum desideratur) ܦܣܩܐ nominatur nec differre videtur a *tok^e^so* Barhebraei et *m^e^zi'ono rabbo* orientalium (·— et ··—), in vocativo, imprimis si sermo concitatior est, constanter invenitur et post prius quidem, si duobus ille constat, membrum positum 3, 15. 5, 30. 6, 13. 32. 33. 7, 15. 23. 24. 27. 32. 8, 13. 11, 15 (nec tamen 16); tum in interrogatione agitatiore et post primam quidem vocem 8, 5—9 septies, aliter se habet 2, 18 (pro *zau'o*?). Male cum *posuqo* iungitur 7, 15. 27.

Praeterea duo puncta (·· —) intervallum paulo maius indicare videntur 5, 22; eo munere funguntur e. gr. in libro de Addaeo ed. Phillips p. 45, 4 inf. 54, 4 inf., qui liber in accentibus adornandis multo accuratior reliquis censendus est. Sed 6, 24. 12, 1 recte posita esse non possunt, et 8, 1 quin ex origine (·:—) aut (.:—) fuerint vix dubium est.

In paginis Syriacis 7, 14 mendose *omdo* pro *omro* exscriptum est.

Ex Caroli Georgi typographeo academico.